

sA NkhyakArikA with gauDapAdabhAShya

——
साङ्ख्यकारिका गौडपादभाष्यसङ्ग्रहा

——
Document Information

Text title : sAMkhyakArikAgauDapAdabhASya

File name : sAMkhyakArikAgauDapAdabhASya.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Transliterated by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Proofread by : Dhaval Patel drdhaval2785 at gmail.com

Latest update : September 15, 2014

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

સાડ્ગ્યકારિકા ગૌડપાદભાષ્યસહિતા

દુઃખત્રયાભિઘાતાજ્જિજ્ઞાસા તદભિઘાતકે હેતૌ ।
દૃષ્ટે સાપાર્થા ચેન્નૈકાન્તાત્યન્તતોડભાવાત્ ॥ ૧ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

કપિલાય નમસ્તસ્મૈ યેનાવિદ્યોદધૌ જગતિ મગ્ને ।
કારુણ્યાત્સાડ્ગ્યમયી નૌરિવ વિહિતા પ્રતરણાય ॥

અલ્પગ્રન્થં સ્પષ્ટં પ્રમાણસિદ્ધાન્તહેતુભિર્યુક્તમ્ ।
શાસ્ત્રં શિષ્યહિતાય સમાસતોડહં પ્રવક્ષ્યામિ ॥

દુઃખત્રયેતિ । અસ્થા આર્યાયા ઉપોદ્ધાતઃ ક્રિયતે । ઇહ ભગવાન્બ્રહ્મસુતઃ
કપિલો નામ । તદ્યથા -

સનકશ્ચ સનન્દશ્ચ તૃતીયશ્ચ સનાતનઃ ।
આસુરિઃ કપિલશ્ચૈવ વોદુઃ પગ્ચશિખસ્તથા ।
ઇત્યેતે બ્રહ્મણઃ પુત્રાઃ સમ પ્રોક્તા મહર્ષયઃ ॥

કપિલસ્ય સહોત્પન્ના ધર્મો જ્ઞાનં વૈરાગ્યમૈશ્વર્યચ્ચેતિ । એવં સ
ઉત્પન્નઃ સન્નન્દતમસિ મજ્જજ્જગદાલોક્ય સંસારપારમ્પર્યૌણ સત્કારુણ્યો
જિજ્ઞાસમાનાય આસુરિસગોત્રાય બ્રહ્મણાયેદં પગ્ચવિંશતિતત્ત્વાનાં
જ્ઞાનમુક્તવાન્ । યસ્ય જ્ઞાનાદુઃખક્ષયો ભવતિ ।
પગ્ચવિંશતિતત્ત્વજ્ઞો યત્ર તત્રાશ્રમે વસેત્ ।
જટી મુર્ડી શિખી વાપિ મુચ્યતે નાત્ર સંશયઃ ॥

તદિદમહુઃ । દુઃખત્રયાભિઘાતાજ્જિજ્ઞાસેતિ । તત્ર
દુઃખત્રયં- આધ્યાત્મિકં આધિભૌતિકં આધિદૈવિકં ચેતિ ।
તત્રાધ્યાત્મિકં દ્વિવિધં - શારીરં માનસં ચેતિ । શારીરં
વાતપિત્તશ્લેષ્મવિપર્યયકૃતં જ્વરાતીસારાદિ । માનસં
પ્રિયવિયોગાપ્રિયસંયોગાદિ । આધિભૌતિકં ચતુર્વિધં - ભૂતગ્રામનિમિત્તં

मनुष्यपशुमृगपक्षिसरीसृपदंशमशकयूकामत्स्यमकरग्राहस्थावरेभ्यो
 जरायुजाएडजस्वेदजोद्भिज्जोभ्यः सकाशाद्दुपजायते । आधिदैविकं -
 देवानामिदं दैविकम् । दिवः प्रभवतीति वा दैवं तदधिभूत्य
 यद्दुपजायते शीतोष्णवातवर्षाशनिपातादिकम् । अत्र यथा
 दुःभत्रयाभिज्ञाताज्जिज्ञासा कार्या क्व । तदभिघातके उेतौ । तस्य
 दुःभत्रयस्य अभिघातको योऽसौ उेतुस्तत्रेति । दृष्टे सापार्था
 येत् । दृष्टे उेतौ दुःभत्रयाभिघातके सा जिज्ञासाऽपार्था
 येद्यदि । तत्राध्यात्मिकस्य द्विविधस्यापि आयुर्वेदशास्त्रक्रियया
 प्रियसमागमाप्रियपरिहारकटुतिक्तकषायादिक्वाथादिभिर्दृष्टे अत्र
 आध्यात्मिकोपायः । आधिभौतिकस्य रक्षादिनाऽभिघातो दृष्टः ।
 दृष्टे साऽपार्था येदं मन्यसे । न । अकान्तात्यन्ततोऽभावात् । यत्
 अकान्ततोऽवश्यं अत्यन्ततो नित्यं दृष्टेन उेतुनाऽभिघातो न भवति
 तस्मादन्यत्र अकान्तात्यन्ताभिघातके उेतौ जिज्ञासा विविदिषा कार्येति ।
 दृष्टवदानुश्रविकः स ङ्यविशुद्धिक्षयातिशययुक्तः ।
 तद्विपरीतः श्रेयान् व्यक्ताव्यक्तज्ञविज्ञानात् ॥ २ ॥

गौडपादभाष्य

यदि दृष्टान्यत्र जिज्ञासा कार्या ततोऽपि नैव यत् आनुश्रविको
 उेतुर्दुःभत्रयाभिघातकः । अनुश्रवतीत्यनुश्रवस्तत्रभवः आनुश्रविकः
 स च आगमात्सिद्धः । यथा
 अपाम सोमममृता अब्रूमागन्म ज्योतिरविदाम देवान् ।
 किन्नमस्मान् कृणवदरातिः किमु धूर्तिरमृतमर्त्यस्य ॥
 कदाचिदिन्द्रादीनां देवानां कल्प आसीत् । कथं वयममृता अब्रूमेति
 विचार्याभुं यस्माद्भयमपाम सोमं पीतवन्तः सोमं तस्मादमृता अब्रूम
 अमरा भूतवन्त इत्यर्थः किञ्च अगन्म ज्योतिः गतवतो लब्धवतो ज्योतिः
 स्वर्गमिति । अविदाम देवान् दिव्यान् विदितवन्तः । अत्र यं किन्नमस्मान्
 कृणवदरातिः नूनं निश्चितं किं अरातिः शत्रुरस्मान् कृणवत् कर्त्तति
 किमु धूर्तिरमृतमर्त्यस्य धूर्तिर्जरा किंसा वा किं करिष्यति
 अमृतमर्त्यस्य । अन्यथा श्रूयते आत्यन्तिकं कृतं पशुवधेन ।
 सर्वल्लोकाञ्जयति मृत्युं तरति पाप्मानं तरति ब्रह्मलत्यां तरति यो
 योऽश्रमेधेन यजत इति । अकान्तात्यन्तिके अत्र वेदोक्ते अपार्थवजिज्ञासा

ઇતિ ન । ઉચ્યતે । દૃષ્ટવદાનુશ્રવિક ઇતિ દૃષ્ટેન તુલ્યો દૃષ્ટવત્ ।
કોડસૌ આનુશ્રવિકઃ કસ્માત્સ યસ્માદવિશુદ્ધિક્ષયાતિશયયુક્તઃ ।
અવિશુદ્ધિયુક્તઃ પશુઘાતાત્ તથા ચોક્તમ્ ।
ષટ્ શતાનિ નિયુજ્યન્તે પશુનાં મધ્યમેડહનિ ।
અશ્વમેધસ્ય વચનાદૂનાનિ પશુહિસ્ત્રિભિઃ ॥

યદપિ શ્રુતિસ્મૃતિવિહિતો ધર્મસ્તથાપિ મિશ્રીભાવાદવિશુદ્ધિયુક્ત ઇતિ ।
યથા

બહૂનીન્દ્રસહસ્રાણિ દેવાનાં ચ યુગે યુગે ।
કાલેન સમતીતાનિ કાલો હિ દુરતિક્રમઃ ॥

એવમિન્દ્રાદિનાશાત્ક્ષયયુક્તઃ । તથાડતિશયો વિશેષસ્તેન યુક્તઃ ।
વિશેષગુણાદર્શનાદિતરસ્ય દુઃખં સ્યાદિતિ । એવમાનુશ્રવિકોડપિ
હેતુર્દૃષ્ટવત્ । કસ્તર્હિ શ્રેયાનિતિ ચેત્ । ઉચ્યતે । તદ્વિપરીતઃ
શ્રેયાન્ તાભ્યાં દૃષ્ટાનુશ્રવિકાભ્યાં વિપરીતઃ શ્રેયાન્ પ્રશસ્યતર ઇતિ ।
અવિશુદ્ધિક્ષયાતિશયાયુક્તત્વાત્ । સ કથમિત્યાહ । વ્યક્તાવ્યક્તજ્ઞવિજ્ઞાનાત્
તત્ર વ્યક્તં મહદાદિબુદ્ધિરહંકારઃ પચ્ય તન્માત્રાણિ એકાદશેન્દ્રિયાણિ
પચ્યમહાભૂતાનિ । અવ્યક્તં પ્રધાનમ્ । જ્ઞઃ પુરુષઃ । એવમેતાનિ
પચ્યવિંશતિતત્ત્વાનિ વ્યક્તાવ્યક્તજ્ઞાનિ કથ્યન્તે એતદ્વિજ્ઞાનાચ્છ્રેય
ઇત્યુક્તં ચ પચ્યવિંશતિતત્ત્વજ્ઞા ઇતિ । અથ વ્યક્તાવ્યક્તજ્ઞાનાં કો
વિશેષ ઇત્યુચ્યતે ।

મૂલપ્રકૃતિરવિકૃતિર્મહદાદ્યાઃ પ્રકૃતિવિકૃતયઃ સમ ।
ષોડશકસ્તુ વિકારો ન પ્રકૃતિર્ન વિકૃતિઃ પુરુષઃ ॥ ૩ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

મૂલપ્રકૃતિઃ પ્રધાનમ્ । પ્રકૃતિવિકૃતિસમકસ્ય મૂલભૂતત્વાત્ । મૂલં
ચ સા પ્રકૃતિશ્ચ મૂલપ્રકૃતિરવિકૃતિઃ । અન્યસ્માત્રોત્પદ્યતે તેન
પ્રકૃતિઃ કસ્યચિદ્વિકારો ન ભવતિ । મહદાદ્યાઃ પ્રકૃતિવિકૃતયઃ
સમ । મહાભૂતાદિતિ બુદ્ધિઃ બુદ્ધ્યાદ્યાઃ સમ બુદ્ધિઃ ૧ અહંકારઃ
૨ પચ્યતન્માત્રાણિ ૫ એતાનિ સમપ્રકૃતિવિકૃતયઃ । તદ્યથા ।
પ્રધાનાદ્બુદ્ધિરુત્પદ્યતે તેન વિકૃતિઃ પ્રધાનસ્ય વિકાર ઇતિ
સૈવાહંકારમુત્પાદ્યતિ અતઃ પ્રકૃતિઃ । અહંકારોડપિ બુદ્ધેરુત્પદ્યત
ઇતિ વિકૃતિઃ સ ચ પચ્યતન્માત્રાણ્યુત્પાદ્યતીતિ પ્રકૃતિઃ । તત્ર

शब्दतन्मात्रमलंकाराद्दुत्पद्यत इति विकृतिस्तस्मादाकाशमुत्पद्यत इति
 प्रकृतिः । तथा स्पर्शतन्मात्रमलंकाराद्दुत्पद्यत इति विकृतिस्तदेवं
 वायुमुत्पाद्यतीति प्रकृतिः । गन्धतन्मात्रमलंकाराद्दुत्पद्यत
 इति विकृतिस्तदेवं पृथिवीमुत्पाद्यतीति प्रकृतिः ।
 रूपतन्मात्रमलंकाराद्दुत्पद्यत इति विकृतिस्तदेवं तेज उत्पाद्यतीति
 प्रकृतिः । रसतन्मात्रमलंकाराद्दुत्पद्यत इति विकृतिस्तदेवं आप
 उत्पाद्यतीति प्रकृतिः । अयं मलदायाः सप्त प्रकृतयो विकृतयश्च ।
 षोडशकश्च विकारः पञ्चबुद्धीन्द्रियाणि पञ्चकर्मेन्द्रियाणि अेकादशं
 मनः पञ्चमहाभूतानि अेष षोडशको गणो विकृतिरेव । विकारो विकृतिः ।
 न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुषः । अेवमेषां व्यक्ताव्यक्तज्ञानां त्रयाणां
 पदार्थानां कैः कियद्भिः प्रमाणैः केन कस्य वा प्रमाणेन सिद्धिर्भवति ।
 एष लोके प्रमेयवस्तु प्रमाणेन साध्यते यथा प्रस्थादिभिर्ग्राह्यस्तुलया
 यन्धनादि । तस्मात् प्रमाणमभिधेयम् ।

दृष्टमनुमानमाप्तवचनं च सर्वप्रमाणसिद्धत्वात् ।
 त्रिविधं प्रमाणमिष्टं प्रमेयसिद्धिः प्रमाणाद्धि ॥ ४ ॥

गौडपादभाष्य

दृष्टं यथा श्रोत्रं त्वक् यक्षुर्जिह्वा घ्राणमिति पञ्चबुद्धीन्द्रियाणि
 शब्दस्पर्शरूपरसगन्धा अेषां पञ्चानां पञ्चैव विषया यथासंभ्यं
 शब्दं श्रोत्रं त्वक् स्पर्शं यक्षु रूपां जिह्वा रसां घ्राणां गन्धमिति ।
 अेतद्दृष्टमित्युच्यते प्रमाणम् । प्रत्यक्षेणानुमानेन व योऽर्थो न
 गृह्यते स आप्तवचनाद्ग्राह्यः । यथेन्द्रोः देवराजः उत्तराः कुरवः
 स्वर्गोऽप्सरस इत्यादि । प्रत्यक्षानुमानाग्राह्यमथाप्तवचनाद्गृह्यते ।
 अपि योक्तम् ।

आगमो ऽप्याप्तवचनमाप्तं दोषक्षयाद्धिदुः ।
 क्षीणदोषोऽनृतं वाक्यं न भ्रूयाद्धेतवसम्भवात् ॥

स्वकर्मण्यभियुक्तो यः सङ्गद्वेषविवर्जितः ।
 पूजितस्तद्धिर्धैर्नित्यमाप्तो ज्ञेयः स तादृशः ॥

अेतेषु प्रमाणेषु सर्वप्रमाणानि सिद्धानि भवन्ति । षट् प्रमाणानि त्रैमिनिः ।
 अथ कानि तान्यप्रमाणानि । अर्थापत्तिः सम्भवः अभावः प्रतिभा अैतिल्यं
 उपमानं येति षट् प्रमाणानि । तत्रार्थापत्तिर्द्विविधा दृष्टा श्रुता च ।

તત્ર દૃષ્ટા । એકસ્મિન્ પક્ષે આત્મભાવો ગૃહીતશ્ચેદન્યસ્મિન્પ્રાયાત્મભાવો
 ગૃહ્યત એવ । શ્રુતા યથા । દિવા દેવદત્તો ન ભુઙ્ક્તે અથ ચ
 પીનો દૃશ્યતે અતોડવગમ્યતે રાત્રૌ ભુઙ્ક્ત ઇતિ । સમ્ભવો યથા ।
 પ્રસ્થ ઇત્યુક્તે ચત્વારઃ કુડવાઃ સમ્ભાવ્યન્તે । અભાવો નામ ।
 પ્રાગિતરેતરાત્યન્તસર્વાભાવલક્ષણઃ । પ્રાગભાવો યથા દેવદત્તઃ
 કૌમારયૌવનાદિષુ । ઇતરેતરાભાવઃ પટે ઘટાભાવઃ । અત્યન્તાભાવઃ
 ખરવિષાણવન્ધ્યાસુતખપુષ્પવદિતિ । સર્વાભાવઃ પ્રધ્વંસાભાવો
 દગ્ધપટવદિતિ । યથા શુષ્કધાન્યદર્શનદૃષ્ટેરભાવોડવગમ્યતે ।
 એવમભાવોડનેકધા । પ્રતિભા યથા । દક્ષિણેન વિન્ધ્યસ્ય સહ્યસ્ય ચ
 યદુત્તરમ્ । પૃથિવ્યામાસમુદ્રાયાં સ પ્રદેશો મનોરમઃ । એવમુક્તે તસ્મિન્
 પ્રદેશે શોભનાઃ ગુણાઃ સન્તીતિ પ્રતિભોત્યદ્યતે પ્રતિભાન્વાસસંજ્ઞાનમિતિ ।
 ઐતિહ્યં યથા । બ્રવીતિ લોકો યથાત્ર વટે ચક્ષિણી પ્રવસતીત્યેવ
 ઐતિહ્યમ્ । ઉપમાનં યથા । ગૌરિવ ગવયઃ સમુદ્ર ઇવ તડાગમ્ ।
 એતાનિ ષટ્ પ્રમાણાનિ ત્રિષુ દૃષ્ટાદિષ્યન્તર્ભૂતાનિ । તત્રાનુમાને
 તાવદર્થાપત્તિરન્તર્ભૂતા । સમ્ભવાભાવપ્રતિભૈતિહ્યોપમાશ્ચાસવચને ।
 તસ્માત્ત્રિષ્વેવ સર્વપ્રમાણસિદ્ધત્વાત્ ત્રિવિધં પ્રમાણમિદં તદાહ
 તેન ત્રિવિધેન પ્રમાણેન પ્રમાણસિદ્ધિર્ભવતીતિત વાક્યશેષઃ ।
 પ્રમેયસિદ્ધિઃ પ્રમાણાદિ । પ્રમેયં પ્રધાનં બુદ્ધિરહંકારઃ
 પચ્યતન્માત્રાણિ એકાદશેન્દ્રિયાણિ પચ્યમહાભૂતાનિ પુરુષ ઇતિ એતાનિ
 પચ્યવિંશતિતત્ત્વાનિ વ્યક્તાવ્યક્તજ્ઞાન્યુચ્યન્તે । તત્ર કિઞ્ચિત્
 પ્રત્યક્ષેણ સાધ્યં કિઞ્ચિદનુમાનેન કિઞ્ચિદાગમેનેતિ ત્રિવિધં
 પ્રમાણમુક્તં તસ્ય કિં લક્ષણમેતદાહ ।

પ્રતિવિષયાધ્યવસાયો દૃષ્ટં ત્રિવિધમનુમાનમાખ્યાતમ્ ।
 તલ્લિડ્ગલિડ્ગિપૂર્વકમાસશ્રુતિરાસવચનં તુ ॥ ૫ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

પ્રતિવિષયેષુ શ્રોત્રાદિનાં શબ્દાદિવિષયેષુ અધ્યવસાયો દૃષ્ટં
 પ્રત્યક્ષમિત્યર્થઃ । ત્રિવિધમનુમાનમાખ્યાતં શેષવત્ પૂર્વવત્ સામાન્યતો
 દૃષ્ટં ચેતિ । પૂર્વમસ્થાસ્તીતિ પૂર્વવદ્ યથા મેઘોન્નત્યા વૃષ્ટિં
 સાધયતિ પૂર્વવૃષ્ટિવાત્ । શેષવદ્યથા સમુદ્રાદેકં જલપલં
 લવણમાસાદ્ય શેષસ્થાપ્યસ્તિ લવણભાવ ઇતિ । સામાન્યતો દૃષ્ટમ્ ।
 દેશાન્તરાદેશાન્તરં પ્રાપ્તં દૃષ્ટમ્ । ગતિમચ્ચન્દ્રતારકં ચૈત્રવત્ ।

यथा चैत्रनामानं देशान्तरादेशान्तरं प्राप्तमवलोक्य गतिमानयामीति
तद्भ्रम्यन्तारकमिति तथा पुष्पिताम्रदर्शनादन्यत्रपुष्पिताम्रा एति
सामान्यतो दृष्टेन साधयति । अेतत्सामान्यदृष्टम् ।
किञ्च तल्लिङ्गलिङ्गिपूर्वकमिति तदनुमानं लिङ्गपूर्वकं यत्र
लिङ्गेन लिङ्गी अनुमीयते यथा दण्डेन यतिः । लिङ्गिपूर्वकं य यत्र
लिङ्गिना लिङ्गमनुमीयते यथा दृष्ट्वा यतिमस्येदं त्रिदण्डमिति ।
आप्तश्रुतिराप्तवचनं य । आत्मा आचार्या ब्रह्मादयः । श्रुतिर्वेदः ।
आप्तश्च श्रुतिश्च आप्तश्रुती तदुक्तमाप्तवचनमिति । अेवं त्रिविधं
प्रमाणमुक्तं तत्र केन प्रमाणेन किं साध्यमुच्यते ।

सामान्यतस्तु दृष्टादतीन्द्रियाणां प्रसिद्धिरनुमानात् ।
तस्मादपि चासिद्धं परोक्षमासागमात्सिद्धम् ॥ ६ ॥

गौडपादभाष्य

सामान्यतो दृष्टादनुमानादतीन्द्रियाणामिन्द्रियाण्यतीत्यवर्तमानानां
सिद्धिः प्रधानपुरुषावतीन्द्रियौ सामान्यतो दृष्टेनानुमानेन साध्येते
यस्मान्मलदादिलिङ्गं त्रिगुणम् । यस्येदं त्रिगुणं कार्यं तत्प्रधानमिति ।
यतश्चातेनं येतनमिवाभाति अतोऽन्योऽधिष्ठाता पुरुष एति । व्यक्तं
प्रत्यक्षसाध्यम् । तस्मादपि चासिद्धं परोक्षमासागमात् सिद्धं यथेन्द्रो
देवराजः उत्तराः कुरवः स्वर्गोऽप्सरस एति परोक्षमाप्तवचनात् सिद्धम् ।
अत्र कश्चिदाह प्रधानः पुरुषो वा नोपलभ्यते यश्च नोपलभ्यते लोके
तत्रास्ति तस्मात्तावपि न स्तः । यथा द्वितीयं शिरस्तृतीयो बाहुश्चिति ।
तदुच्यते । अत्र सतामप्यर्थानामष्टधोपलब्धिर्न भवति तद्यथा ।

अतिदूरात्सामीप्यादिन्द्रियघातान्मनोऽनवस्थानात् ।
सौक्ष्म्याद्व्यवधानादभिभवत्सामानाभिडाराव्य ॥ ७ ॥

गौडपादभाष्य

एह सतामप्यर्थानामतिदूरादनुपलब्धिर्दृष्टा । यथा देशान्तरस्थानां
चैत्रमैत्रविष्णुमित्राणाम् । सामीप्याद्यथा यक्षुषोऽञ्जानुपलब्धिः ।
एन्द्रियाभिघाताद्यथा बाधिरान्यथोः शब्दरूपानुपलब्धिः ।
मनोऽनवस्थानाद्यथा व्यग्रचित्तः सम्यक्कथितमपि नावधारयति ।
सौक्ष्म्याद्यथा धूमोष्मजलनीडारपरमाणवो गगनगता
नोपलभ्यन्ते । व्यवधानाद्यथा कुञ्जेन पिडितं वस्तु नोपलभ्यते ।

अभिभवाद्यथा सूर्यतेजसाभिभूता ग्रहनक्षत्रतारकाद्यो
 नोपलभ्यन्ते । समानाभिधाराद्यथा मुद्गराशौ मुद्गः क्षिप्तः
 कुवलयामलकमध्ये कुवलयामलके क्षिप्ते कपोतमध्ये कपोतो
 नोपलभ्यते सनानद्रव्यमध्यावृत्तत्वात् । अवेमष्टधानुपलब्धिः
 सतामर्थानामिड दृष्टा । अवं यास्ति किमभ्युपगम्यते
 प्रधानपुरुषयोरध्येतयोर्वानुपलब्धिः केन हेतुना केन
 योपलब्धिस्तदुच्यते ।

सौक्ष्म्यात्तदनुपलब्धिर्नाभावात्कार्यतस्तदुपलब्धिः ।
 मडदादि तस्य कार्यं प्रकृतिविज्ञपं स्वज्ञपं च ॥ ८ ॥

गौडपादभाष्य

सौक्ष्म्यात्तदनुपलब्धिः प्रधानस्येत्यर्थः । प्रधानं
 सौक्ष्म्यान्नोपलभ्यते यथाकाशे धूमोष्मजलनीडारपरमाणवः सन्तोऽपि
 नोपलभ्यन्ते । कथं तर्हि तदुपलब्धिः । कार्यतस्तदुपलब्धिः ।
 कार्येण दृष्ट्वा कारणमनुमीयते । अस्ति प्रधानं कारणं
 यस्येदं कार्यम् । बुद्धिरुदंकारपञ्चतन्मात्राणि अकारशेन्द्रियाणि
 पञ्चमडाभूतानि अवे तत्कार्यम् । तस्य कार्यं प्रकृतिविज्ञपम् ।
 प्रकृतिः प्रधानं तस्य विज्ञपं प्रकृतेरसदृशं स्वज्ञपं च
 समानज्ञपं च तथा लोकेऽपि पितुस्तुल्य अवे पुत्रो भवत्यतुल्यश्च ।
 येन हेतुना तुल्यमतुल्यं तदुपरिष्ठाद्भक्ष्यामः । यदिदं मडदादिकार्यं
 तर्हि प्रधाने सदुतादलोस्विदसदाचार्यविप्रतिपत्तेरयं संशयः ।
 यतोऽत्र सांख्यदर्शने सत्कार्यं बौद्धादीनामसत्कार्यम् । यदि सदसन्न
 भवत्यसत्सन्न भवतीति विप्रतिषेधस्तत्राह ।

असदकारणादुपादानग्रहणात्सर्वसम्भवाभावात् ।
 शक्तस्य शक्यकारणात्कारणाभावाच्च सत्कार्यम् ॥ ८ ॥

गौडपादभाष्य

असदकारणान्न सदसतोऽकरणं तस्मात्सत्कार्यं षडलोकेऽसत्करणं नास्ति
 यथा सिक्ताभ्यस्तैलोत्पत्तिस्तस्मात्सतः करणादस्ति प्रागु(त्य)मेः ।
 प्रधाने व्यक्तमतः सत्कार्यम् । किं चान्यदुपादानग्रहणादुपादानं कारणं
 तस्य ग्रहणादिलोके यो येनार्थी स तदुपादानग्रहणं करोति दध्यर्था
 क्षीरस्य न तु जलस्य तस्मात् सत्कार्यम् । षतश्च सर्वसम्भवाभावात्

सर्वस्य सर्वत्रसम्भवो नास्ति यथा सुवर्णस्य रजतादौ तृणपांशुसिकतासु
तस्मात् सर्वसम्भवाभावात् सत्कार्यम् । एतश्च शक्तस्य शक्यकरणत् । एह
कुलालः शक्तो मृदुण्डयकथीवररञ्जुनीरादिकरणोपकरणं वा शक्यमेव
घटो मृत्पिण्डादुत्पाद्यति तस्मात् सत्कार्यम् । एतश्च कारणभावाच्च
सत्कार्यम् । कारणं यल्लक्षणं तल्लक्षणमेव कार्यमेव यथा यवेभ्योऽपि
यवाः ग्रीहीभ्यो ग्रीहयः यदाऽसत्कार्यं स्यात्ततः कोद्रवेभ्यः शालयः
स्युर्न य सन्तीति तस्मात् सत्कार्यम् । अयं पञ्चभिर्दुर्गुभिः प्रधाने
महदादिविद्गमस्ति तस्मात्सत उत्पत्तिर्नासत एति । प्रकृतिविरुपं सरुपं
य यद्भुक्तं कथमित्युच्यते ।

हेतुमदनित्यमव्यापि सङ्ख्यमनेकमाश्रितं लिङ्गम् ।
सावयवं परतन्त्रं व्यक्तं विपरीतमव्यक्तम् ॥ १० ॥

गौडपादभाष्य

व्यक्तं महदादिकार्यं हेतुमदिति हेतुरस्यास्ति हेतुमत् । उपादानं
हेतुः कारणं निमित्तमिति पर्यायाः । व्यक्तस्य प्रधानं हेतुरस्ति
अतो हेतुमद्व्यक्तं भूतपर्यन्तं हेतुमद्भुद्धिमत्त्वं प्रधानेन
हेतुमानुसङ्कारो बुद्ध्या पञ्चतन्त्राणि अकादशेन्द्रियाणि हेतुमन्त्यनुसङ्कारेण ।
आकाशं शब्दतन्त्राणि हेतुमत् । वायुः स्पर्शतन्त्राणि हेतुमान् ।
तेजो रूपतन्त्राणि हेतुमत् । आपो रसतन्त्राणि हेतुमत् । पृथिवी
गन्धतन्त्राणेन हेतुमती । अयं भूतपर्यन्तं व्यक्तं हेतुमत् । किं
यान्यदनित्यं यस्मादन्यस्माद्दुत्पद्यते यथा मृत्पिण्डादुत्पद्यते घटः स
यानित्यः । किं यान्याप्यसर्वगमित्यर्थः यथा प्रधानपुरुषौ सर्वगतौ
नैव व्यक्तम् । किंयान्यत् सङ्ख्यं संसारकाले संसरति त्रयोदशविधेन
करणेन संयुक्तं सूक्ष्मं शरीरमाश्रित्य संसरति तस्मात् सङ्ख्यम् ।
किंयान्यदनेकं बुद्धिरनुसङ्कारः पञ्चतन्त्रान्येकादशेन्द्रियाणि य
पञ्चमहाभूतानि पञ्चतन्त्राश्रितानि । किंय लिङ्गं लययुक्तं
लयकाले पञ्चमहाभूतानि तन्त्राणेषु वीयन्ते तान्येकादशेन्द्रियैः
सङ्ख्येकं स य बुद्धौ सा य प्रधाने लयं यातीति । तथा सावयवं
अवयवाः शब्दस्पर्शरसरूपगन्धाः तैः सह । किंय परतन्त्रं
नात्मनः प्रभवति यथा प्रधानतन्त्रा बुद्धिः बुद्धितन्त्रोऽनुसङ्कारः
अनुसङ्कारतन्त्राणि तन्त्राणीन्द्रियाणि य तन्त्रात्रतन्त्राणि पञ्चमहाभूतानि
य । अयं परतन्त्रं परायत्तं व्याख्यातं व्यक्तम् । अथोऽव्यक्तं

વ્યાખ્યામઃ । વિપરીતમવ્યક્તમ્ । એતૈરેવ ગુણૈર્યથોક્તૈર્વિપરીતમવ્યક્તં
 હેતુમદ્વ્યક્તમુક્તમ્ । નહિ પ્રધાનાત્ પરં કિચ્ચિદસ્તિ યતઃ
 પ્રધાનસ્થાનુત્પત્તિઃ તસ્માદહેતુમદવ્યક્તમ્ । તથાનિત્યં ચ વ્યક્તં
 નિત્યમવ્યક્તમનુત્પાદત્વાત્ નહિ ભૂતાનિ કુતશ્ચિદુત્પદ્યન્તેતિ પ્રધાનમ્ ।
 કિં ચાત્યાપિ વ્યક્તં વ્યાપિ પ્રધાનં કાર્યં સ્યાત્ । તથા વ્યક્તં
 લિડ્ગમલિડ્ગમવ્યક્તં નિત્યત્વાન્મહદાદિ લિડ્ગં પ્રલયકાલે પરસ્પરં
 પ્રલીયતે નૈવં પ્રધાનં તસ્માદલિડ્ગં પ્રધાનમ્ । તથા સાવયવં
 વ્યક્તં નિરવયવમવ્યક્તં નહિ શબ્દસ્પર્શરસરૂપગન્ધાઃ પ્રધાને
 સન્તિ । તથા પરતન્ત્રં વ્યક્તં સ્વતન્ત્રમવ્યક્તં પ્રભવત્યાત્મનઃ ।
 એવં વ્યક્તાવ્યક્તયોર્વૈધર્મ્યમુક્તં સાધર્મ્યમુચ્યતે યદુક્તં સરૂપં ચ ।

ત્રિગુણમવિવેકિ વિષયઃ સામાન્યમચેતનં પ્રસવધર્મિ ।
 વ્યક્તં તથા પ્રધાનં તદ્વિપરીતસ્તથા ચ પુમાન્ ॥ ૧૧ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

ત્રિગુણં વ્યક્તં સત્ત્વરજસ્તમાંસિ ત્રયો ગુણા યસ્યેતિ । અવિવેકિ વ્યક્તં
 ન વિવેકોડસ્થાસ્તીતિ । ઇદં વ્યક્તમિમે ગુણા ઇતિ ન વિવેકકર્તુ યાતિ અયં
 ગૌરયમશ્ન ઇતિ યથા ચે ગુણાસ્તદ્વ્યક્તં યદ્વ્યક્તં તે ચ ગુણા ઇતિ ।
 તથા વિષયો વ્યક્તં ભોજ્યમિત્યર્થઃ સર્વપુરુષાણાં વિષયભૂતત્વાત્ ।
 તથા સામાન્યં વ્યક્તં મૂલ્યાદાસીવત્ સર્વસાધારણત્વાત્ । અચેતનં
 વ્યક્તં સુખદુઃખમોહાન્ન ચેતયતીત્યર્થઃ । તથા પ્રસવધર્મિ
 વ્યક્તં તદૈથા બુદ્ધેરહંકારઃ પ્રસૂયતે તસ્માત્ પચ્યતન્માત્રાણિ
 એકાદશેન્દ્રિયાણિ ચ પ્રસૂયન્તે તન્માત્રેભ્યઃ પચ્યમહાભૂતાનિ ।
 એવમેતે વ્યક્તધર્માઃ પ્રસવધર્માન્તા ઉક્તા એવમેભિરવ્યક્તં સરૂપં
 યથા વ્યક્તં તથા પ્રધાનમિતિ । તત્ર ત્રિગુણં વ્યક્તમવ્યક્તમપિ
 ત્રિગુણં યસ્યૈતન્મહદાદિ કાર્યં ત્રિગુણમ્ । ઇહ યદાત્મકં કારણં
 તદાત્મકં કાર્યમિતિ યથા કૃષ્ણતન્તુકૃતઃ કૃષ્ણ એવ પટો ભવતિ ।
 તથાવિવેકિ વ્યક્તં પ્રધાનમપિ ગુણૈર્ન ભિદ્યતે અન્યે ગુણા અન્યત્ પ્રધાનમેવ
 વિવક્તું ન યાતિ તદવિવેકિ પ્રધાનમ્ । તથા વિષયો વ્યક્તં પ્રધાનમપિ
 સર્વપુરુષવિષયભૂતત્વાદ્વિષય ઇતિ । તથા સામાન્યં વ્યક્તં પ્રધાનમપિ
 સર્વસાધારણત્વાત્ । તથાડચેતનં વ્યક્તં પ્રધાનમપિ સુખદુઃખમોહાન્ન
 ચેતયતીતિ કથમનુમીયત ઇહ હ્યચેતનાન્મૃત્તિણ્ણાદચેતનો ઘટા
 ઉત્પદ્યતે । એવં પ્રધાનમપિ વ્યાખ્યાતમ્ । ઇદાનીં તદ્વિપરીતસ્તથા

पुमानित्येतद्व्याख्यायते । सद्भिपरीतस्ताभ्यां व्यक्ताव्यक्ताभ्यां विपरीतः पुमान् ।
तद्यथा त्रिगुणं व्यक्तमव्यक्तं यागुणः पुरुषः । अविवेकि व्यक्तमव्यक्तं
य विवेकी पुरुषः । तथा विषयो व्यक्तमव्यक्तं याविषयः पुरुषः ।
तथा सामान्यं व्यक्तमव्यक्तं यासामान्यः पुरुषः । अथेतनं व्यक्तमव्यक्तं
य येतनः पुरुषः सुषुप्तमोक्षांश्चेत्यति संज्ञानीते तस्माद्येतनः
पुरुष इति । प्रसवधर्मि व्यक्तं प्रधानं याप्रसवधर्मी पुरुषो नहि
किञ्चित् पुरुषात् प्रसूयते । तस्माद्भुक्तं तद्भिपरीतः पुमानिति । तद्भुक्तं
तथा य पुमानिति । तत् पूर्वस्यामार्यायां प्रधानमहेतुमद्यथा व्याख्यातं
तथा य पुमान् तद्यथा हेतुमदनित्यमित्यादि व्यक्तं तद्भिपरीतमव्यक्तं
तत्र हेतुमद्व्यक्तमहेतुमत् प्रधानं तथा य पुमानहेतुमाननुत्पाद्यत्वात् ।
अनित्यं व्यक्तं नित्यं प्रधानं तथा य नित्यः पुमान् । अक्रियः
सर्वगतत्वादेव । अनेकं व्यक्तमेकमव्यक्तं तथा पुमान्यप्येकः ।
आश्रितं व्यक्तमनाश्रितमव्यक्तं तथा य पुमाननाश्रितः । लिङ्गं
व्यक्तमलिङ्गं प्रधानं तथा य पुमानयलिङ्गः । न क्वचिल्लीयत
इति । सावयवं व्यक्तं निरवयवमव्यक्तं तथा य पुमान् निरवयवः ।
नहि पुरुषे शब्दाद्योऽवयवाः सन्ति । किञ्च परतन्त्रं व्यक्तं
स्वतन्त्रमव्यक्तं तथा य पुमानपि स्वतन्त्रः । आत्मनः प्रभवतीत्यर्थः ।
अवमेतदव्यक्तपुरुषयोः साधर्म्यं व्याख्यातं पूर्वस्यामार्यायाम् ।
व्यक्तप्रधानयोः साधर्म्यं पुरुषस्य वैधर्म्यं य त्रिगुणमविवेकीत्यादि
प्रकृत्यार्यायां व्याख्यातम् । तत्र यद्भुक्तं त्रिगुणमिति व्यक्तमव्यक्तं
य तत् के ते गुणा इति तत् स्वरूपप्रतिपादनायेदमाह ।

प्रीत्यप्रीतिविषादात्मकाः प्रकाशप्रवृत्तिनियमार्थाः ।
अन्योऽन्याभिभववाश्रयजननमिथुनवृत्तयश्च गुणाः ॥ १२ ॥

गौडपादभाष्य

प्रीत्यात्मका अप्रीत्यात्मकाः विषादात्मकाश्च गुणाः सत्त्वरजस्तमांसीत्यर्थः ।
तत्र प्रीत्यात्मकं सत्त्वं प्रीतिः सुभं तदात्मकमिति । अप्रीत्यात्मकं
रजः । विषादात्मकं तमः । विषादो मोहः । तथा प्रकाशप्रवृत्ति
नियमार्थाः । अर्थः शब्दः सामर्थ्यायै प्रकाशार्थं सत्त्वं
प्रकाशसमर्थमित्यर्थः । प्रवृत्त्यर्थं रजो नियमार्थं
तमः स्थितौ समर्थमित्यर्थः प्रकाशक्रियास्थितिशीला गुणा इति ।
तथाऽन्योऽन्याभिभववाश्रयजननमिथुनवृत्तयश्च । अन्योऽन्याभिभवः

અન્યોન્યાશ્રયાઃ અન્યોન્યજનનાઃ અન્યોન્યમિથુનાઃ અન્યોન્યવૃત્તયશ્ચ
 તે તથોક્તાઃ । અન્યોન્યાભિભવા ઇતિ અન્યોન્યં પરસ્પરમભિભવન્તીતિ
 પ્રીત્યપ્રીત્યાદિભિર્ધર્મેરાવિર્ભવન્તિ યથા યદા સત્ત્વમુલ્કટં ભવતિ
 તદા રજસ્તમસી અપ્રીતિપ્રવૃત્તિધર્મેણ યદા તમસ્તદા સત્ત્વરજસી
 વિષાદસ્થિત્યાત્મકેન ઇતિ । તથાડન્યોન્યાશ્રયાશ્ચ દૃવ્યણુકવદ્ગુણાઃ ।
 અન્યોન્યજનનાઃ યથા મૃત્પિણ્ડો ઘટં જનયતિ । તથાડન્યોન્યમિથુનાશ્ચ
 યથા સ્ત્રીપુંસૌ અન્યોન્યમિથુનૌ તથા ગુણાઃ । ઉક્તં ચ ।
 રજસો મિથુનં સત્ત્વં સત્ત્વસ્ય મિથુનં રજઃ ।
 ઉભયોઃ સત્ત્વરજરોર્મિથુનં તમ ઉચ્યતે ॥

પરસ્પરસહાયા ઇત્યર્થઃ । અન્યોન્યવૃત્તયશ્ચ પરસ્પરં વર્તન્તે
 ગુણાઃ ગુણેષુ વર્તન્ત ઇતિ વચનાત્ । યથા સુરૂપા સુશીલા સ્ત્રી
 સર્વસુખહેતુઃ સપત્નીનાં સૈવ દુઃખહેતુઃ સૈવ રાગિણાં મોહં જનયતિ
 એવ સત્ત્વં રજસ્તમસોર્વૃત્તિહેતુર્યથા રાજા સદોદ્યુક્તઃ પ્રજાપાલને
 દુષ્ટનિગ્રહે શિષ્ટાનાં સુખમુત્પાદયતિ દુષ્ટાનાં દુઃખં મોહં ચ એવં
 રજસ્સત્ત્વતમસોર્વૃત્તિં જનયતિ । તથા તમઃ સ્વરૂપેણાવરણાત્મકેન
 સત્ત્વરજસોર્વૃત્તિં જનયતિ યથા મેઘાઃ ખમાવૃત્ય જગતઃ
 સુખમુત્પાદયન્તિ તે વૃષ્ટ્યા કર્ષુકાણાં કર્ષણોદ્યોગં જનયન્તિ વિરહિણાં
 મોહમેવમન્યોન્યવૃત્તયો ગુણાઃ । કિંચાન્યત્ ।

સત્ત્વં લઘુ પ્રકાશકમિષ્ટમુપષ્ટમ્ભકં ચલં ચ રજઃ ।
 ગુરુ વરણકમેવ તમઃ પ્રદીપવચ્ચાર્થતો વૃત્તિઃ ॥ ૧૩ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

સત્ત્વં લઘુ પ્રકાશકં ચ યદા સત્ત્વમુલ્કટં ભવતિ તદા લઘૂન્યડ્ગાનિ
 બુદ્ધિપ્રકાશશ્ચ પ્રસન્નતેન્દ્રિયાણાં ભવતિ । ઉપષ્ટમ્ભકં ચલં ચ
 રજઃ ઉપષ્ટમ્ભાતીત્યુપષ્ટમ્ભકમુદ્યોતકં યથા વૃષો વૃષદર્શને
 ઉલ્કટમુપષ્ટમ્ભં કરોતિ એવ રજોવૃત્તિઃ । તથા રજશ્ચ ચલં
 દૃષ્ટં રજોવૃત્તિશ્ચલચિત્તો ભવતિ । ગુરુ વરણમેકમેવ
 તમઃ યદા તમ ઉલ્કટં ભવતિ તદા ગુરુણ્યડ્ગાન્યાવૃતાનીન્દ્રિયાણિ
 ભવન્તિ સ્વાર્થાસમર્થાનિ । અત્રાહ યદિ ગુણાઃ પરસ્પરં વિરુદ્ધાઃ
 સ્વમતેનૈવ કમર્થં નિષ્પાદયન્તિ તર્હિ કથં પ્રદીપવચ્ચાર્થતો
 વૃત્તિઃ પ્રદીપેન તુલ્યં પ્રદીપવદર્થતઃ સાધના વૃત્તિરિષ્ટા યથા

प्रदीपः परस्परविरुद्धतैलाग्निवर्तिसंयोगादर्थप्रकाशान् जनयति अ एवं
सत्परजस्तमांसि परस्परं विरुद्धान्यर्थं निष्पादयन्ति । अन्तरप्रश्नो
भवति त्रिगुणमविवेकि विषय इत्यादि प्रधानं व्यक्तं च व्याख्यातं तत्र
प्रधानभुपलभ्यमानं मलदादि च त्रिगुणमविवेक्यादीति च कथमवगम्यते
तत्राह ।

अविवेक्यादिः सिद्धस्त्रैगुण्यात्तद्विपर्ययाभावात् ।
कारणगुणात्मकत्वात्कार्यस्याव्यक्तमपि सिद्धम् ॥ १४ ॥

गौडपादभाष्य

योऽयमविवेक्यादिर्गुणः स त्रैगुण्यान्मलदादौऽव्यक्तेनायं
सिद्ध्यति । अत्रोच्यते तद्विपर्ययाभावात्तस्य
विपर्ययस्तद्विपर्ययस्तस्याभावस्तद्विपर्ययाभावस्तस्मात् सिद्धमव्यक्तम् ।
यथा यत्रैव तन्तवस्तत्रैव पटः । अन्ये तन्तवोऽन्यः पटो
न कुतस्तद्विपर्ययाभावात् । अ एवं व्यक्ताव्यक्तसम्पन्नो भवति दूरं
प्रधानमासन्नं व्यक्तं यो व्यक्तं पश्यति स प्रधानमपि पश्यति
तद्विपर्ययाभावात् । इतश्चाव्यक्तं सिद्धं कारणगुणात्मकत्वात् कार्यस्य ।
लोके यदात्मकं कारणं तदात्मकं कार्यमपि तथा कृष्णोभ्यस्तन्तुभ्यः
कृष्ण एव पटो भवति । अ एवं मलदादिलिङ्गमविवेकिविषयः
सामान्ययेतनं प्रसवधर्मि यदात्मकं लिङ्गं तदात्मकमव्यक्तमपि
सिद्धम् । त्रैगुण्यादविवेक्यादिव्यक्ते सिद्धस्तद्विपर्ययाभावात् ।
अ एवं कारणगुणात्मकत्वात् कार्यस्याव्यक्तमपि सिद्धमित्येतन्मिथ्या लोके
यत्रोपलभ्यते तत्रास्ति अ एवं प्रधानमप्यस्ति किं तु नोपलभ्यते ।

भेदानां परिमाणसम्बन्धव्याख्यतः प्रवृत्तेश्च ।
कारणकार्यविभागादविभागाद्वैश्वरुच्यस्य ॥ १५ ॥

गौडपादभाष्य

कारणमस्त्यव्यक्तमिति क्रियाकारकसम्बन्धः । भेदानां परिमाणालोके यत्र
कर्तास्ति तस्य परिमाणं दृष्टं यथा कुलालः परिमितैर्भृत्पिण्डैः
परिमितानेव घटान् करोति अ एवं मलदपि मलदादिलिङ्गं परिमितं भेदतः
प्रधानकार्यमेका बुद्धिरेकोऽलङ्कारः पञ्च तन्मात्राणि अकारशेन्द्रियाणि
पञ्चतन्मात्राणि अकारशेन्द्रियाणि पञ्चमलाभूतानीत्येवं भेदानां
परिमाणादस्ति प्रधानं कारणं यद्व्यक्तं परिमितमुत्पादयति । यदि

प्रधानं न स्यात्तदा निःपरिमाणमिदं व्यक्तमपि न स्यात् परिमाणस्य
 भेदानामस्ति प्रधानं यस्माद्व्यक्तमुत्पन्नम् । तथा समन्वयादि
 लोके प्रसिद्धिर्दृष्टा यथा व्रतधारिणं बटुं दृष्ट्वा समन्वयति
 नूनमस्य पितरौ ब्राह्मणाविति अवेमिदं त्रिगुणं मलदादिलिङ्गं दृष्ट्वा
 साधयामोऽस्य यत् कारणं भविष्यतीति अतः समन्वयादस्ति प्रधानम् ।
 तथा शक्तिः प्रवृत्तेश्च षड्यो यस्मिन् शक्तः स तस्मिन्नेवार्थे
 प्रवर्तते यथा कुलावो घटास्य करणे समर्थो घटमेव करोति न
 पठं रथं वा । तथास्ति प्रधानं कारणं कुतः कारणकार्यविभागात् ।
 करोतीति कारणम् । क्रियत इति कार्यम् । कारणस्य कार्यस्य च विभागो
 यथा घटो दधिमधूदकपयसां धारणे समर्थो न तथा तक्तारणं
 मृत्पिण्डः । मृत्पिण्डो वा घटं निष्पाद्यति न यैवं घटो मृत्पिण्डम् ।
 अयं मलदादिलिङ्गं दृष्ट्वा नुमीयते । अस्ति विभक्तं तत् कारणं यस्य
 विभाग इदं व्यक्तमिति । इतश्च अविभागाद्वैश्वरूपस्य विश्वं जगत् तस्य
 रूपं व्यक्तिः । विश्वरूपस्य भावो वैश्वरूपं तस्याविभागादस्ति प्रधानं
 यस्मान्नैलोक्यस्य पञ्चानां पृथिव्यादीनां मलामूतानां परस्परं विभागो
 नास्ति मलामूतेष्वन्तर्भूतास्त्रयो लोका इति पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशमिति
 अेतानि पञ्चमलामूतानि प्रलयकाले सृष्टिकमैत्रैवाविभागं यान्ति
 तन्मात्रेषु परिणामिषु तन्मात्राण्येकादशेन्द्रियाणि यादंकारे अलंकारे बुद्धौ
 बुद्धिः प्रधाने अयं त्रयो लोकाः प्रलयकाले प्रकृतावविभागं गच्छन्ति
 तस्मादविभागात् क्षीरदधिवद्व्यक्ताव्यक्तयोरव्यक्तं कारणम् । अतश्च ।

कारणमस्त्यव्यक्तं प्रवर्तते त्रिगुणतः समुद्ययाच्च ।

परिणामतः सलिलवत्प्रतिप्रतिगुणाश्रयविशेषात् ॥ १६ ॥

गौडपादभाष्य

अव्यक्तं प्रख्यातं कारणमस्ति यस्मान्मलदादिलिङ्गं प्रवर्तते ।
 त्रिगुणतः त्रिगुणात् सत्त्वरजस्तमोगुणा यस्मिंस्तत्रिगुणं तद्विभक्तं भवति
 सत्त्वरजस्तमसां साभ्यावस्था प्रधानम् । तथा समुद्ययात् यथा गंगाश्रोतांसि
 त्रिणी रुद्रमूर्धनि पतितानि अेकं स्रोतो जनयति अयं त्रिगुणमव्यक्तमेकं
 व्यक्तं जनयति तथा वा तन्तवः समुदिताः पठं जनयन्ति अवेमव्यक्तं
 गुणसमुद्ययान्मलदादि जनयतीति त्रिगुणतः समुद्ययाच्च व्यक्तं जगत्
 प्रवर्तते । यस्मादेकस्मात् प्रधानाद्व्यक्तं तस्मादेकरूपेण भवितव्यम् ।
 नैष दोषः परिणामतः सलिलवत् प्रतिप्रतिगुणाश्रयविशेषादेकस्मात्

प्रधानात् त्रयो लोकाः समुत्पन्नास्तुल्यभावा न भवन्ति देवाः सुप्तेन युक्ता
 मनुष्या द्युप्तेन तिर्यग्भ्यो मोक्षेन ऐकस्मात् प्रधानात् प्रवृत्तं व्यक्तं
 प्रतिप्रतिगुणाश्रयविशेषात् परिणामात् सलिलवद्भवति । प्रतिप्रतीति
 वीप्सा । गुणानामाश्रयो गुणाश्रयस्तद्विशेषस्तं गुणाश्रयविशेषं
 प्रतिनिधाय प्रतिप्रतिगुणाश्रयविशेषं परिणामात् प्रवर्तते व्यक्तं
 यथा आकाशादेकरसं सलिलं पतितं नानावृषपात्संश्लेषाद्भिद्यते
 तद्रसान्तरैरेवमेकस्मात् प्रधानात् प्रवृत्तास्त्रयो लोका नैकस्वभावा
 भवन्ति देवेषु सत्त्वमुक्तं रजस्तमसी उदासीने तेन तेऽत्यन्तसुप्तिनो
 मनुष्येषु रज उक्तं भवति सत्त्वतमसी उदासीने तेन तेऽत्यन्तदुःप्तिनो
 तिर्यक्षु तम उक्तं भवति सत्त्वजसी उदासीने तेन तेऽत्यन्तमूढाः ।
 अवेमार्याद्भयेन प्रधानस्यास्तित्वमव्युपगम्यते । एतश्चोत्तरं
 पुरुषास्तित्वप्रतिपादनार्थमाह ।

सङ्घातपरार्थत्वात्त्रिगुणाद्विपर्ययादधिष्ठानात् ।
 पुरुषोऽस्ति भोक्तृभावात्सैवव्यर्थप्रवृत्तेश्च ॥ १७ ॥

गौडपादभाष्य

यदुक्तं व्यक्ताव्यक्तविज्ञानान्भोक्षः प्राप्यत एति तत्र
 व्यक्तादनन्तरमव्यक्तं पञ्चभिः कारणैरधिगतमव्यक्तवत्
 पुरुषोऽपि सूक्ष्मस्तस्याधुनानुमितास्तित्वं प्रतिडियते । अस्ति पुरुषः
 कस्मात् संघातपरार्थत्वात् । योऽयं मलदादि संघातः स पुरुषार्थ
 इत्यनुमीयते अथेतनत्वात् पर्यङ्गवत् । यथा पर्यङ्ग प्रत्येकं
 गात्रोत्पलकपादवटतूलीप्रछादनपटोपधानसंघतः परार्थो
 नहि स्वार्थः पर्यङ्गस्य नहि डिञ्चिदपि गात्रोत्पलाद्यवयवानां
 परस्परं कृत्यमस्ति । अतोऽवगम्यतेऽस्ति पुरुषो यः पर्यङ्गे
 शेते यस्यार्थं पर्यङ्गस्तत्परार्थमिदं शरीरं पञ्चानां
 मलाभूतानां संघातो वर्ततेऽस्ति पुरुषो यस्येदं भोग्यशरीरं
 भोग्यं मलदादिसंघातवृषं समुत्पन्नमिति । एतश्चात्माऽस्ति
 त्रिगुणाद्विपर्ययात् यदुक्तं पूर्वस्यामार्यायां त्रिगुणमविवेकविषय इत्यादि ।
 तस्माद्विपर्ययाद्येनोक्तं तद्विपरीतस्तथा पुमान् । अधिष्ठानाद्येयं
 लंघनल्पवनधावनसमर्थैर्युक्तो रथः सारथिनाऽधिष्ठितः
 प्रवर्तते तथात्माऽधिष्ठानाच्छरीरमिति । तथा योक्तं षष्ठितन्त्रे
 पुरुषाधिष्ठितं प्रधानं प्रवर्तते । अतोऽस्त्यात्माभोक्तृत्वात् । यथा

મધુરામ્લવણકટુત્ક્રિતકષાયષડ્સોપબૃહિત્સ્ય સંયક્તસ્યાન્નસ્ય
 સાધ્યતે એવં મહદાદિવિડ્ગસ્ય ભોક્તૃત્વાભાવાદસ્તિ સ આત્મા યસ્યેદં
 ભોગ્યં શરીરમ્તિ । ઇતશ્ચ કેવલ્યાર્થમ પ્રવૃત્તેશ્ચ કેવલસ્ય
 ભાવઃ કેવલ્યં તન્નિમિતં યા ય પ્રવૃત્તિસ્તસ્યાઃ સ્વકેવલ્યાર્થ
 પ્રવૃત્તેઃ સકાશાદનુમીયતે અસ્ત્યાત્મેતિ યતો સર્વો વિદ્વાનવિદ્વાંશ્ચ
 સંસારસન્તાનક્ષયમિચ્છતિ । એવમેભિર્હૈતુભિરસ્ત્યાત્મા શરીરાદ્યતિરિક્તઃ ।
 અથ સ કિમેકલ સર્વશરીરેડધિષ્ઠાતા મણિરસનાત્મકસૂત્રવત્ આહોસ્વિદ્ભવ
 આત્માનઃ પ્રતિશરીરમધિષ્ઠાતાર ઇત્યત્રોચ્યતે ।

જન્મમરણકરણાનાં પ્રતિનિયમાદયુગપત્પ્રવૃત્તેશ્ચ ।
 પુરુષબહુત્વં સિદ્ધં ત્રૈગુણ્યવિપર્યયાચ્ચૈવ ॥ ૧૮ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

જન્મ ય મરણં ય કરણાનિ ય જન્મમરણકરણાનિ તેષાં પ્રતિનિયમાત્
 પ્રત્યેકનિયમાદિત્યર્થઃ । યદ્યેક એવ આત્મા સ્યાત્તત એકસ્ય જન્મનિ
 સર્વ એવ જાયેરન્ એકસ્ય મરણે સર્વેડપિ મિચેરન્ એકસ્ય કરણવૈકલ્યે
 બાધિર્યાન્યમૂકત્વકુણત્વખંજત્વલક્ષણે સર્વેડપિ બધિરાન્યકુણિખંજાઃ
 સ્યુર્ન ચૈવં ભવતિ તસ્માજજન્મમરણકરણાનાં પ્રતિનિયમાત્ પુરુષબહુત્વં
 સિદ્ધમ્ । ઇતશ્ચાયુગપત્ પ્રવૃત્તેશ્ચ યુગપદેકકાલં ન યુગપદયુગપત્
 પ્રવર્તનં યસ્માદયુગપદ્ધર્માદિષુ પ્રવૃત્તિર્દૃશ્યતે એકે ધર્મે
 પ્રવૃત્તા અન્યેડધર્મે વૈરાગ્યેડન્યે જ્ઞાનેડન્યે પ્રવૃત્તાઃ તસ્માદયુગપત્
 પ્રવૃત્તેશ્ચ બહવ ઇતિ સિદ્ધમ્ । કિંચ્યાન્યત્રૈગુણ્યાવિપર્યયાચ્ચૈવ
 ત્રિગુણભાવવિપર્યયાચ્ય પુરુષબહુત્વં સિદ્ધમ્ । યથા સામાન્યે જન્મનિ
 એકઃ સાત્ત્વિકઃ સુખી । અન્યો રાજસો દુઃખી । અન્યસ્તામસો મોહવાન્ । એવં
 ત્રૈગુણ્યવિપર્યયાદ્બહુત્વં સિદ્ધમિતિ । અકર્તા પુરુષ ઇત્યેતદુચ્યતે ।

તસ્માચ્ય વિપર્યાસાત્સિદ્ધં સાક્ષિત્વમસ્ય પુરુષસ્ય ।

કેવલ્યં માધ્યસ્થ્યં દ્રષ્ટૃત્વમકર્તૃભાવશ્ચ ॥ ૧૯ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

તસ્માચ્ય વિપર્યાસાત્તસ્માચ્ય યથોક્તત્રૈગુણ્યવિપર્યાસાદ્ધિપર્યયાત્રિગુણઃ
 પુરુષો વિવેકી ભોક્તેત્યાદિગુણાનાં પુરુષસ્ય યો વિપર્યાસ ઉક્તસ્તસ્માત્
 સત્ત્વરજસ્તમઃસુ કર્તૃભૂતેષુ સાક્ષિત્વં સિદ્ધં પુરુષસ્યેતિ
 યોડયમધિકૃતો બહુત્વં પ્રતિ । ગુણા એવ કર્તારઃ પ્રવર્તન્તે

साक्षी न प्रवर्तते नापि निवर्तत एव । किञ्चान्यत् कैवल्यं
 केवलभावः कैवल्यमन्यत्वमित्यर्थः । त्रिगुणोत्थः केवलः ।
 अन्यन्माध्यस्थ्यं मध्यस्थभावः परिब्राजकवत् मध्यस्थः पुरुषः ।
 यथा कश्चित् परिब्राजको ग्रामीणेषु कर्षणार्थेषु प्रवृत्तेषु
 केवलो मध्यस्थः पुरुषोऽप्येवं गुणेषु वर्तमानेषु न प्रवर्तते ।
 तस्माद्द्रष्टृत्वमकर्तृभावाच्च यस्मान्मध्यस्थस्तस्माद्द्रष्टा
 तस्मादकर्ता पुरुषस्तेषां कर्मणामिति सत्त्वरजस्तमांसि त्रयो गुणाः
 कर्मकर्तृभावेन प्रवर्तन्ते न पुरुष एवेवं पुरुषस्यास्तित्वं य सिद्धम् ।
 यस्मात्कर्ता पुरुषस्तत्कथमध्यवसायं करोति धर्मं कश्चिन्मध्यधर्मं
 न कश्चिन्मध्यधर्मः कर्ता भवति न य कर्ता पुरुष एवेवमुभयात्र दोषः
 स्यादिति । अत उच्यते ।

तस्मात्तत्संयोगादयेतनं येतनावदिव लिङ्गम् ।
 गुणकर्तृत्वेऽपि तथा कर्तेव भवत्युदासीनः ॥ २० ॥

गौडपादभाष्य

एतत् पुरुषश्चेतनाङ्गत् तेन येतनावभासं युक्तं मलदादिविङ्गं
 येतनावदिव भवति यथा लोके घटाः शीतसंयुक्तः शीत उष्णसंयुक्त
 उष्ण एवेवं मलदादिव लिङ्गं तस्य संयोगात् पुरुषसंयोगाच्चेतनावदिव
 भवति तस्माद्गुणा अध्यवसायं कुर्वन्ति न पुरुषः । यद्यपि लोके पुरुषः
 कर्ता गतेत्यादिव प्रयुज्यते तथाप्यकर्ता पुरुषः कथं गुणकर्तृत्वे
 य तथा कर्तेव भवत्युदासीनो गुणानां कर्तृत्वे सति उदासीनोऽपि पुरुषः
 कर्तेव भवति न कर्ता । अत्र दृष्टान्तो भवति यथाऽयोरश्वोरैः
 सप्त गृहीतश्वोरैः एत्यवगम्यत एवेवं त्रयो गुणाः कर्तारस्तैः संयुक्तः
 पुरुषोऽकर्ताऽपि कर्ता भवति कर्तृसंयोगात् । एवेवं व्यक्ताव्यक्तज्ञानां
 विभागे विभ्यतौ यद्विभागान्भोक्षप्रामिरिति । अथैतयोः प्रधानपुरुषयोः
 किं उच्यते संघात उच्यते ।

पुरुषस्य दर्शनार्थं कैवल्यार्थं तथा प्रधानस्य ।
 पङ्गवन्धवद्भुभयोरपि संयोगस्तत्कृतः सर्गः ॥ २१ ॥

गौडपादभाष्य

पुरुषस्य प्रधानेन सप्त संयोगो दर्शनार्थं प्रकृतिं
 मलदादिकार्यभूतपर्यन्तं पुरुषः पश्यति अतएव प्रधानस्यापि

पुरुषेण संयोगः । डैवव्यर्थं स य संयोगः पञ्चवन्धवद्बुधोरपि
 द्रष्टव्यः यथा अेकः पङ्गुरेकश्चान्ध अेतौ द्वावपि गच्छन्तौ मडता
 सामर्थ्येनाटव्यां सार्थस्य स्तेनकृताद्गुणवत्त्वात् स्वबन्धुपरित्यक्तौ
 दैवादितश्चेरुश्च स्वगत्या य तौ संयोगमुपयातौ पुनस्तयोः स्ववयसौ
 विश्वस्तत्वेन संयोगो गमनार्थं दर्शनार्थं य भवत्यन्धेन
 पंगुः स्कन्धमारोपितः अेवं शरीराङ्गपंगुदृशितेन मार्गेषाम्बो
 याति पंगुश्चान्धस्कन्धाङ्गः । अेवं पुरुषे दर्शनशक्तिरस्ति
 पंगुवन्नडिया प्रधाने डियाशक्तिरस्त्यन्धवन्नदर्शनशक्तिः । यथा
 वानयोः पञ्चवन्धयोः कृतार्थयोर्विभागो भविष्यतीप्सितस्थानप्राप्तयोरेवं
 प्रधानमपि पुरुषस्य मोक्षं कृत्वा निवर्तते पुरुषोऽपि प्रधानं
 दृष्ट्वा डैवव्यं गच्छति तयोः कृतार्थयोर्विभागो भविष्यति । डिं
 यान्यत् तत्कृतः सर्गस्तेन संयोगेन कृतस्तत्कृतः सर्गः सृष्टिः ।
 यथा स्त्री पुरुषसंयोगात् सुतौत्पत्तिस्ततः प्रधानपुरुषसंयोगात्
 सर्गस्तौत्पत्तिः । धर्मांनीं सर्वविभागदर्शनार्थमाड ।

प्रकृतेर्मंडांस्ततोऽडङ्कारस्तस्माद्गणश्च षोऽशकः ।
 तस्मादपि षोऽशकात्पञ्चभ्यः पञ्च भूतानि ॥ २२ ॥

गौडपादभाष्य

प्रकृतिः प्रधानं ब्रह्म अव्यक्तं बुधुधानकं मायेति पर्यायाः । अलिङ्गस्याः
 प्रकृतेः सकाशान्मडानुत्पद्यते मडान् बुद्धिरासुरी मतिः प्यातिर्ज्ञानं
 प्रज्ञापर्यायैरुत्पद्यते तस्मास्य मडतोऽडङ्कार उत्पद्यतेऽडङ्कारो
 भूतादिवैकृतस्तैजसोऽभिमानं धति पर्यायाः तस्माद्गणश्च षोऽशकः
 तस्मादडङ्काराच्छोऽशकः षोऽशकश्चपेण गुण उत्पद्यते । स यथा ।
 पञ्चतन्मात्राणि शब्दतन्मात्रं स्पर्शतन्मात्रं रूपतन्मात्रं रसतन्मात्रं
 गन्धतन्मात्रमिति । तन्मात्रसूक्ष्मपर्यायवास्यानि । तत अेकादशेन्द्रियाणि
 श्रोत्रं त्वक् चक्षुषी जिह्वा घ्राणमिति पञ्च बुद्धीन्द्रियाणि ।
 वाक्प्राणिपादपायूपस्थाः पञ्चकर्मन्द्रियाण्युभयात्मकमेकादशं मन
 अेष षोऽशको गणोऽडङ्काराद्गुत्पद्यते । डियं पञ्चभ्यः पञ्च
 भूतानि तस्माच्छोऽशकाद्गणत् पञ्चभ्यस्तन्मात्रेभ्यः सकाशात्
 पञ्च वै मडाभूतान्युत्पद्यन्ते । यद्गुक्तं शब्दतन्मात्रादाकाशं
 स्पर्शतन्मात्राद्वायुः रूपतन्मात्रात्तेजः रसतन्मात्रादापः गन्धतन्मात्रात्
 पृथिवी अेवं पञ्चभ्यः परमाणुभ्यः पञ्चमडाभूतान्युत्पद्यन्ते ।

यदुक्तं व्यक्ताव्यक्ताज्ञाविज्ञानान्मोक्ष इति तत्र मडदाद्विभूतान्तं
त्रयोविंशतिभेदं व्याख्यातमव्यक्तमपि भेदानां परिभाषादित्यादिना व्याख्यातं
पुरुषोऽपि संघातपरार्थत्वादित्यादिभिर्दुर्तुभिर्व्याख्यातः । अवेमेतानि
पञ्चविंशतितत्त्वानि यस्त्रैलोक्यं व्याप्तं जनाति तस्य भावोऽस्तित्वं
तत्त्वं यथोक्तम् ।

पञ्चविंशतितत्त्वज्ञो यत्र तत्राश्रमे रतः ।

जटी मुण्डी शिपी वाऽपि मुख्यते नात्र संशयः ।

तानि यथा प्रकृतिः पुरुषो बुद्धिरदंकारः पञ्चतन्मात्रा

अेकादशेन्द्रियाणि पञ्चमहाभूतानि इत्येतानि पञ्चविंशतितत्त्वानि ।

तत्रोक्तं प्रकृतेर्महानुत्पद्यते तस्य मडतः किं लक्षणमित्येतदाह ।

अध्यवसायो बुद्धिर्धर्मो ज्ञानं विराग औश्र्यम् ।

सात्त्विकमेतद्रूपं तामसमस्माद्विपर्यस्तम् ॥ २३ ॥

गौडपादभाष्य

अध्यवसायो बुद्धिलक्षणम् । अध्यवसनमध्यवसायः

यथा बीजे लविष्यदृत्तिकोऽङ्गुरस्तद्गृह्यवसायोऽयं

घटोऽयं पट इत्येवं स्यति या सा बुद्धिरिति लक्ष्यते सा च

बुद्धिरष्टाङ्गिका सात्त्विकतामसपुत्रिभेदात् तत्र बुद्धेः सात्त्विकं

रूपं यतुर्विधं भवति धर्मो ज्ञानं वैराग्यमैश्र्यं येति

तत्र धर्मो नाम दयादानयमनियमलक्षणस्तत्र यमा नियमाश्च

पातञ्जलेऽभिहिता अहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहा यमाः

शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधा नियमाः । ज्ञानं

प्रकाशोऽवगमो भानमिति पर्यायास्तस्य द्विविधं आख्यमाख्यन्तरं

येति तत्र आख्यं नाम वेदाः शिक्षा कल्यो व्याकरणं निरुक्तं

छन्दोज्योतिषाभ्यषडङ्गसङ्ग्रहाः पुराणानि न्यायमीमांसाधर्मशास्त्राणि येति ।

आख्यन्तरं प्रकृतिपुरुषज्ञानमियं प्रकृतिः सत्त्वरजस्तमसां

साम्यावस्थाऽयं पुरुषः सिद्धो निर्गुणोव्यापी येतन इति । तत्र

आख्यज्ञानेन लोकापेक्षितलोकांनुराग इत्यर्थः । आख्यन्तरेण ज्ञानेन

मोक्ष इत्यर्थः वैराग्यमपि द्विविधं आख्यमाख्यन्तरं च आख्यं

दृष्टविषयवैतृषयमर्जनरक्षणक्षयसंगहिंसाद्योषदर्शनात्

विरक्तस्याख्यन्तरं प्रधानमायत्र स्वप्नेन्द्रजालसदृशमिति

विरक्तस्य गोकुप्सोर्यदुत्पद्यते तदाख्यन्तरं वैराग्यम् ।

ઐશ્વર્યમીશ્વરભાવસ્તચ્ચાષ્ટગુણમણિમા મહિમા ગરિમા લઘિમા પ્રાપ્તિઃ
 પ્રાકાશ્યમીશિત્વં વશિત્વં યત્રકામાવસાયિત્વં ચેતિ । અણોર્ભાવોડણિમા
 સૂક્ષ્મો ભૂત્વા જગતિ વિચરતીતિ । મહિમા મહાન્ ભૂત્વા વિચરતીતિ ।
 લઘિમા મૃણાલીતૂલાવયવાદપિ લઘુતયા પુષ્પકેસરાગ્રેષ્વપિ
 તિષ્ઠતિ । પ્રાપ્તિરભિમતં વસ્તુ યત્ર તત્રાવસ્થિતઃ પ્રાપ્નોતિ ।
 પ્રાકાશ્યં પ્રકામતો યદેવેષ્યતિ તદેવ વિદધાતિ । ઇશિત્વં
 પ્રભુતયા ત્રૈલોક્યમપીષ્ટે । વશિત્વં સર્વં વશીભવતિ । યત્ર
 કામાવસાયિત્વં બ્રહ્માદિસ્તમ્બપર્યન્તં યત્ર કામસ્તત્રૈવાસ્ય સ્વેચ્છયા
 સ્થાનાસનવિહારાનાચરતીતિ । ચત્વાર એતાનિ બુદ્ધેઃ સાત્ત્વિકાનિ રૂપાણિ યદા
 સત્ત્વેન રજસ્તમસી અભિભૂતે તદા પુમાન્ બુદ્ધિગુણાન્ ધર્માદીનાપ્રોતિ ।
 કિંચાન્યત્ તામસમસ્માદ્ધિપર્યસ્તમસ્માદ્ધમદિર્વિપરીતં તામસં
 બુદ્ધિરૂપં ધર્માદ્ધિપરીતોડધર્મ એવમજ્ઞાનમવૈરાગ્યમાનૈશ્વર્યમિતિ ।
 એવં સાત્ત્વિકૈસ્તામસૈઃ સ્વરૂપૈરષ્ટાંગા બુદ્ધિસ્ત્રિગુણાદવ્યક્તાદુત્પદ્યતે ।
 એવં બુદ્ધિલક્ષણમુક્તમહંકારલક્ષણમુચ્યતે ।

અભિમાનોડહુારસ્તસ્માદ્ધવિવિધઃ પ્રવર્તતે સર્ગઃ ।
 ઐન્દ્રિય એકાદશકસ્તન્માત્રપગ્ચકશ્ચૈવ ॥ ૨૪ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

એકાદશકશ્ચ ગણ એકાદશેન્દ્રિયાણિ તથા
 તન્માત્રો ગણઃ પગ્ચકઃ પગ્ચલક્ષણોપેતઃ
 શબ્દતન્માત્રસ્પર્શતન્માત્રરૂપતન્માત્રરસતન્માત્રગન્ધતન્માત્રલક્ષણોપેતઃ
 કિં લક્ષણાત્ સર્ગ ઇત્યેતદાહ ।

સાત્ત્વિક એકાદશકઃ પ્રવર્તતે વૈકૃતાદહહુારાત્ ।
 ભૂતાદેસ્તન્માત્રઃ સ તામસસ્તૈજસાહુભયમ્ ॥ ૨૫ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

સત્ત્વેનાભિભૂતે યદા રજસ્તમસી અહંકારે ભવતસ્તદા સોડહંકારઃ
 સાત્ત્વિકસ્તસ્ય ચ પૂર્વાચાર્યૈઃ સંજ્ઞા કૃતા વૈકૃત ઇતિ
 તસ્માદ્ધિકૃતાદહંકારાદેકાદશક ઇન્દ્રિયગણ ઉત્પદ્યતે । તસ્માત્
 સાત્ત્વિકાનિ વિશુદ્ધાનીન્દ્રિયાણિ સ્વવિષયસમર્થાનિ તસ્માદુચ્યતે સાત્ત્વિક
 એકાદશક ઇતિ । કિંચાન્યદ્ભૂતાદેસ્તન્માત્રઃ સ તામસઃ તમસાભિભૂતે
 સત્વરજસી અહંકારે યદા ભવતઃ સોડહંકારસ્તામસ ઉચ્યતે તસ્ય

पूर्वाचार्यकृता संज्ञा भूतादिस्तस्माद्भूतादिरुत्तरात्तन्मात्रः
 पञ्चको गण उत्यद्यते भूतानामादिभूतस्तमोबहुलस्तेनोक्तः स तामस
 धति । तस्माद्भूतादेः पञ्चतन्मात्रको गणः किञ्च तैजसाद्भुयं
 यदारजसाभिभूते सत्त्वतमसी भवतस्तदा तस्मात् सोऽलंकारस्तैजस
 धति संज्ञां लभते तस्मात्तैजसाद्भुयमुत्पद्यते । उभयमिति अेकादशो
 गणस्तन्मात्रः पञ्चकः । योऽयं सात्त्विकोऽलंकारो वैकृतिको
 वैकृतो भूत्वा अेकादशेन्द्रियाण्युत्पाद्यति स तैजसमलंकारं सल्लायं
 गृह्णाति सात्त्विको निष्क्रियः स तैजसयुक्तं धन्द्रियोत्पत्तौ समर्थः
 तथा तामसोऽलंकारो भूतादिः संज्ञितो निष्क्रियत्वात्तैजसेनालंकारेण
 क्रियावता युक्तस्तन्मात्राण्युत्पाद्यति तेनोक्तं तैजसाद्भुयमिति अेवं
 तैजसेनालंकारेणैन्द्रियाण्येकादश पञ्चतन्मात्राणि कृतानि भवन्ति
 अेकादशकं धत्युक्तः यो वैकृतात् सात्त्विकालंकाराद्भुत्यद्यते तस्य का
 संज्ञेत्याह ।

बुद्धीन्द्रियाणि यक्षुःश्रोत्रघ्राणरसनस्पर्शनकानि ।
 वाक्पाणिपादपायूपस्थान् कर्मेन्द्रियाण्याहुः ॥ २६ ॥

गौडपादभाष्य

यक्षुरादीनि स्पर्शनपर्यन्तानि बुद्धीन्द्रियाण्यव्यन्ते । स्पृश्यते
 अनेनेति स्पर्शनं त्वगिन्द्रियं तद्वाची सिद्धः स्पर्शनशब्दोऽस्ति
 तेनेदं पठ्यते स्पर्शनकानीति शब्दस्पर्शरूपरसगन्धान् पञ्चविषयान्
 बुध्यन्ते अवगच्छन्तीति पञ्च बुद्धीन्द्रियाणि । वाक्पाणिपादपायूपस्थान्
 कर्मेन्द्रियाण्याहुः कर्म कुर्वन्तीति कर्मेन्द्रियाणि । तत्र वाग्वदति उस्तौ
 नानाव्यापारं कुरुतः पादौ गमनागमनं पायुरुत्सर्गं करोति उपस्थ आनंदं
 प्रजोत्पत्त्या । अेवं बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियभेदेन दशेन्द्रियाणि व्याख्यातानि
 मन अेकादशकं किमात्मकं किं स्वरूपं येति तदुच्यते ।

उभयात्मकमत्र मनः सङ्कल्पकमिन्द्रियं च साधर्म्यात् ।
 गुणपरिणामविशेषान्नात्वं बाह्यभेदाच्च ॥ २७ ॥

गौडपादभाष्य

अत्रेन्द्रियवर्गे मन उभयात्मकं बुद्धीन्द्रियेषु बुद्धीन्द्रियवत्
 कर्मेन्द्रियेषु कर्मेन्द्रियवत् कस्माद्बुद्धीन्द्रियाणां प्रवृत्तिं
 कल्पयति कर्मेन्द्रियाणां च तस्माद्भुयसात्मकं मनः संकल्पयतीति

संकल्पकम् । ईयान्यदिन्द्रियं च साधर्म्यात् समानधर्मभावात्
सात्त्विकादंकाराद्बुद्धीन्द्रियाणि कर्मेन्द्रियाणि मनसा सङ्कोत्पद्यमानानि मनसः
साधर्म्यं प्रति तस्मात्साधर्म्यान्मनोऽपीन्द्रियमेवमेतान्येकादशेन्द्रियाणि
सात्त्विकाद्रैकृतादंकारादुत्पन्नानि । तत्र मनसः का वृत्तिरिति ।
संकल्पो वृत्तिः । बुद्धीन्द्रियाणां शब्दादयो वृत्तयः कर्मेन्द्रियाणां
वचनादयोऽथैतानीन्द्रियाणि भिन्नानि भिन्नार्थग्राहकाणि
किमीश्वरेणोत स्वभावेन कृतानि यतः प्रधानबुद्ध्यदंकारा
अयेतनाः पुरुषोऽप्यकर्त्तव्यत्राड । एतं सांख्यानं स्वभावो
नाम कश्चित्कारणमस्ति । अत्रोच्यते गुणपरिणामविशेषान्नानात्वं
बाह्यभेदाश्च । एतान्येकादशेन्द्रियाणि शब्दस्पर्शरूपरसगन्धाः
पञ्चानां वचनादानविडरणोत्सर्गानन्दाश्च पञ्चानां संकल्पश्च
मनस एवमेते भिन्नानामेवेन्द्रियाणामर्थाः गुणपरिणामविशेषात् गुणानां
परिणामो गुणपरिणामस्तस्य विशेषादिन्द्रियाणां नानात्वं बाह्यार्थभेदाश्च ।
अथैतन्नानात्वं नेश्वरेण नादंकारेण न बुद्ध्य न प्रधानेन न
पुरुषेण स्वभावात् कृतगुणपरिणामेनेति । गुणानामयेतनत्वान्न प्रवर्तते
प्रवर्तते अथ कथं वक्ष्यतीहैव वत्सविवृद्धिनिमित्तं क्षीरस्य यथा
प्रवृत्तिरज्ञस्य पुरुषस्य विभोक्षार्थं तथा प्रवृत्तिः प्रधानस्य ।
अथैवमेतन्नगुणाः ऐकादशेन्द्रियभावेन प्रवर्तन्ते विशेषा अपि तद्कृता अथ
येनोच्यैः प्रदेशे यक्षुःभलोऽनाय स्थितं तथा घ्राणं तथा श्रोत्रं
तथा जिह्वा स्वदेशे स्वार्थग्राहणाय । अथ कर्मेन्द्रियाण्यपि यथायथं
स्वार्थसमर्थानि स्वदेशावस्थितानि स्वभावतो गुणपरिणामविशेषादेव न
तदर्थं अपि यत उक्तं शास्त्रान्तरे । गुणा गुणेषु वर्तन्ते गुणानां या
वृत्तिः सा गुणविषया अवेति बाह्यार्था विज्ञेया गुणकृता अवेत्यर्थः ।
प्रधानं यस्य कारणमिति । अथेन्द्रियस्य कस्य का वृत्तिरित्युच्यते ।

शब्दादिषु पञ्चानामालोचनमत्रमिष्यते वृत्तिः ।

वचनादानविडरणोत्सर्गानन्दाश्च पञ्चानाम् ॥ २८ ॥

गौडपादभाष्य

मात्रशब्दो विशेषार्थः । अविशेषव्यावृत्त्यर्थो यथा शिक्षा मात्रं
लभ्यते नान्यो विशेष इति । तथ यक्षू रूपमत्रे न रसादिषु अथ
शेषाण्यपि तद्यथा यक्षुषो रूपं जिह्वाया रसो घ्राणस्य गन्धः श्रोत्रस्य
शब्दः त्वयः स्पर्शः । अथैवेषां बुद्धीन्द्रियाणां वृत्तिः कथिता

कर्मन्द्रियाणां वृत्तिः कथ्यते वचनादानविडरज्ञोत्सर्गान्नाश्च पञ्चानां
कर्मन्द्रियाणामित्यर्थः । वायो वचनं उस्तयोरादानं पादयोर्विडरज्ञं
पायोर्भुक्तस्याडारस्य परिज्ञातमलोत्सर्गः उपस्थस्थानन्दः सुतोत्पत्तिर्विषया
वृत्तिरिति सम्बन्धः । अधुना बुद्ध्युत्कारमनसामुच्यते ।

स्वालक्षणाया वृत्तिस्त्रयस्य सैषा भवत्यसामान्या ।
सामान्यकराणवृत्तिः प्राणाद्या वायवः पञ्च ॥ २८ ॥

गौडपादभाष्य

स्वलक्षणावस्वभावा स्वालक्षणाया । अध्ववसायो यो बुद्धिरिति
लक्षणाभुक्तं सैव बुद्धिवृत्तिः । तथाऽभिमानोऽडकार
धृत्यभिमानलक्षणाऽभिमानवृत्तिश्च । संकल्पकं मन इति लक्षणाभुक्तं
तेन संकल्प एव मनसो वृत्तिः । त्रयस्य बुद्ध्युत्कारमनसां
स्वालक्षणाया वृत्तिरसामान्या या प्रागभिहिता बुद्धीन्द्रियाणां य
वृत्तिः साङ्ख्यसामान्यैवेति । धर्मानां सामान्या वृत्तिराभ्यायते ।
सामान्यकारणवृत्तिः सामान्येन करणानां वृत्तिः प्राणाद्या वायवः
पञ्च प्राणापानसमानोदानव्याना इति पञ्च वायवः सर्वेन्द्रियाणां
सामान्या वृत्तिर्यतः । प्राणो नाम वायुर्भुजनासिकान्तर्गोचरस्तस्य
यत् स्थानं कर्म तत् त्रयोदशविधस्यापि सामान्या वृत्तिः सति प्राणो
यस्मात् करणानामात्मलाभ इति । प्राणोऽपि पञ्चरशकुनिवत् सर्वस्य
थलनं करोतीति । प्राणनात् प्राण इत्युच्यते । तथाऽपनयनाद्यपानस्तत्र
यत्स्थानं तदपि सामान्यवृत्तिरिन्द्रियस्य । तथा समानो मध्यदेशवर्ती
य आडारादिनयनात्समं नयनात् समानो वायुस्तत्र यत्स्थानं तत्
सामान्यं कराणवृत्तिः । तथा उर्ध्वारोडण्णदुत्कर्षाद्गुण्यनाद्वा उदानो
नाभिदेशमस्तकान्तर्गोचरस्तत्रोदाने यत्स्थानं तत् सर्वेन्द्रियाणां सामान्या
वृत्तिः । किञ्च शरीरव्याप्तिरभ्यन्तरविभागाश्च येन क्रियतेऽसौ
शरीरव्याप्त्याकाशवद्व्यानस्तत्र यत् स्थानं तत् कराणालस्य सामान्या
वृत्तिरिति । एवमेते पञ्च वायवः सामान्यकराणवृत्तिरिति व्याख्याताः
त्रयोदशविधस्यापि कराणसामान्या वृत्तिरित्यर्थः ।

युगापच्यतुष्टयस्य तु वृत्तिः ङमशश्च तस्य निर्दिष्टा ।
दृष्टे तथाप्यदृष्टे त्रयस्य तत्पूर्विका वृत्तिः ॥ ३० ॥

गौडपादभाष्य

युगपद्युतुष्टयस्य बुद्ध्युत्कारमनसामेकैकैन्द्रियसम्बन्धे सति
यतुष्टयं भवति यतुष्टयस्य दृष्टे प्रतिविषयाध्यवसाये
युगपद्भूतिर्बुद्ध्युत्कारमनश्चक्षुषि युगपदेककालं रूपं
पश्यति स्थाणुरयमिति । बुद्ध्युत्कारमनोजिह्वा युगपद्रसं
गृह्णन्ति । बुद्ध्युत्कारमनोघ्राणानि युगपद्रसं गृह्णन्ति ।
तथा त्वक्षेत्रे अपि । किञ्च कर्मशश्च तस्य निर्दिष्टा तस्येति
यतुष्टयस्यकर्मशश्च वृत्तिर्भवति । यथा कश्चित् पथि गच्छन्
दूरादेव दृष्ट्वा स्थाणुरयं पुरुषो वेति संशये सति तत्रोपबृढां
वस्त्रिं तस्मिन्पथे पश्यति शकुनिं वा ततो तस्य मनसा संकल्पिते
संशये व्यवच्छेदभूता बुद्धिर्भवति स्थाणुरयमित्यतोऽुत्कारश्च
निश्चयार्थः स्थाणुरेवेत्येवं बुद्ध्युत्कारमनश्चक्षुषां कर्मशो
वृत्तिर्दृष्टा यथा रूपे तथा शब्दादिष्वपि बोद्धव्या दृष्टे
दृष्टविषये । किञ्चान्यत्तथाऽप्यदृष्टे त्रयस्य तत्पूर्विका
वृत्तिरदृष्टेऽनागतेऽतीते च काले बुद्ध्युत्कारमनसां रूपे यक्षुः
पूर्विका त्रयस्य वृत्तिः स्पर्शो त्वक्पूर्विका गन्धे घ्राणपूर्विका रसे
रसनपूर्विका शब्दे श्रवाणपूर्विका बुद्ध्युत्कारमनसामनागते भविष्यति
कालेऽतीते च तत् कर्मशो वृत्तिर्वर्तमाने युगपत् कर्मशश्चेति ।
किञ्च ।

स्वां स्वां प्रतिपद्यन्ते परस्परान्कूतलेतुकां वृत्तिम् ।
पुरुषार्थं अथ लेतुर्न केनचित्कार्यते करणम् ॥ ३१ ॥

गौडपादभाष्य

स्वां स्वामिति वीप्सा बुद्ध्युत्कारमनांसि स्वां स्वां वृत्तिं
परस्परान्कूतलेतुकामाकूतकादरासम्बन्धम इति प्रतिपद्यन्ते पुरुषार्थकरणाय ।
बुद्धेरुत्कारादयो बुद्धिरुत्काराकूतं ज्ञात्वा स्वस्वविषयं प्रतिपद्यते
किमर्थमिति चेत् पुरुषार्थं अथ लेतुः पुरुषार्थः कर्तव्यं इत्येवमर्थं
गुणानां प्रवृत्तिस्तस्मादेतानि करणानि पुरुषार्थं प्रकाशयन्ति कथं
स्वयं प्रवर्तन्ते न केनचित् कार्यते करणं पुरुषार्थं अथैकः कारयतीति
वाक्यार्थो न केनचिदीश्वरेण पुरुषेण कार्यते प्रबोध्यते करणम् ।
बुद्ध्युत्कारादि कतिविधं तदित्युच्यते ।

करणं त्रयोदशविधं तदात्तरणधारणप्रकाशकरम् ।

कार्यं च तस्य दशधाकार्यं धार्यं प्रकाश्यं च ॥ ३२ ॥

गौडपादभाष्य

करणं मलदादि त्रयोदशविधं बोद्धव्यं पञ्चबुद्धीन्द्रियाणि
 यक्षुरादीनि पञ्च कर्मेन्द्रियाणि वागादीनीति त्रयोदशविधं करणं
 तत्किं करोतीत्येतदाह तदाहणधारणप्रकाशकरम् । तत्राहणं
 धारणं च कर्मेन्द्रियाणि कुर्वन्ति प्रकाशं बुद्धीन्द्रियाणि । कतिविधं
 कार्यं तस्येति तदुच्यते । कार्यं च तस्य दशधा तस्य करणस्य
 कार्यं कर्तव्यमिति दशधा दशप्रकारं शब्दस्पर्शरूपरसगन्धाभ्यं
 वयनादानविहरणोत्सर्गानन्दाभ्यमेतद्दशविधं कार्यं बुद्धीन्द्रियैः
 प्रकाशितं कर्मेन्द्रियाण्याहणन्ति धारयन्ति चेति ।

अन्तःकरणं त्रिविधं दशधा बाह्यं त्रयस्य विषयाभ्यम् ।
 साम्प्रतकालं बाह्यं त्रिकालमाभ्यन्तरं करणम् ॥ ३३ ॥

गौडपादभाष्य

अन्तःकरणमिति बुद्ध्युत्कारमनांसि त्रिविधं मलदादिभेदात् । दशधा
 बाह्यं य बुद्धीन्द्रियाणि पञ्च कर्मेन्द्रियाणि पञ्च दशविधमेतत्करणं
 बाह्यं तत्र यस्यान्तःकरणस्य विषयाभ्यं बुद्ध्युत्कारमनसां भोग्यं
 साम्प्रतकालं श्रोत्रं वर्तमानमेव शब्दं शृणोति नातीतं न च
 भविष्यन्तं यक्षुरपि वर्तमानं रूपं पश्यति नातीतं नानागतं
 त्वग्वर्तमानं स्पर्शं जिह्वा वर्तमानं रसं नासिका वर्तमानं गन्धं
 नातीतानागतं चेति । अथ कर्मेन्द्रियाणि वाग्वर्तमानं शब्दमुच्यारयति
 नातीतं नानागतं पाणी वर्तमानं घटमाददाते नातीतमनागतं पायूपस्थौ
 च वर्तमानावुत्सर्गानन्दौ कुरुतो नातीतौ नानागतौ । अथ बाह्यं करणं
 साम्प्रतकालमुक्तं त्रिकालमाभ्यन्तरं करणं बुद्ध्युत्कारमनांसि
 त्रिकालविषयाणि बुद्धिर्वर्तमानं घटं बुध्यते अतीतमनागतं चेति ।
 अहंकारो वर्तमानेऽभिमानं करोत्यतीतेऽनागते च । तथा मनो वर्तमाने
 संकल्पं कुरुते अतीतेऽनागते च अथ त्रिकालमाभ्यन्तरं करणमिति ।
 धृष्टान्तिन्द्रियाणि कति सविशेषं विषयं गृह्णन्ति कानि निर्विशेषमिति
 तदुच्यते ।

बुद्धीन्द्रियाणि तेषां पञ्च विशेषाविशेषविषयाणि ।
 वागभवति शब्दविषया शेषान्यपि पञ्चविषयाणि ॥ ३४ ॥

गौडपादभाष्य

बुद्धीन्द्रियाणि तानि सविशेषं विषयं गृह्णाति सविशेषविषयं
मानुषाणां शब्दस्पर्शरूपरसगन्धान् सुभङ्गुभमोडविषययुक्तान्
बुद्धीन्द्रियाणि प्रकाशयन्ति देवानां निर्विशेषान्विषयान् प्रकाशयन्ति
तथा कर्मेन्द्रियाणां मध्ये वाग्भवति शब्दविषया देवानां मानुषाणां य
वाग्भवति श्रोत्रादीनुच्यारयति तस्माद्देवानां मानुषाणां य वागिन्द्रियं तुल्यं
शेषाण्यपि वाग्व्यतिरिक्तानि पाणिपादपायूपस्थसंज्ञितानि पञ्चविषयाणि
शब्दाद्यो येषां तानि पञ्चविषयाणि शब्दस्पर्शरूपरसगन्धाः
पाणौ सन्ति पञ्चशब्दादिलक्षणायां भुवि पादो विडरति पाय्विन्द्रियं
पञ्चकलुभमुत्सर्गं करोति तथोपस्थेन्द्रियं पञ्चलक्षणां
शुक्लमानन्दयति ।

सान्तःकरणं बुद्धिः सर्वं विषयमवगाहते यस्मात् ।
तस्मात्त्रिविधं करणं द्वारि द्वाराणि शेषाणि ॥ ३५ ॥

गौडपादभाष्य

सान्तःकरणं बुद्धिरलंकारमनःसङ्घितेत्यर्थोऽयस्मात् सर्वं
विषयमवगाहते गृह्णाति त्रिष्वपि कालेषु शब्दादीन् गृह्णाति
तस्मात्त्रिविधं करणं द्वारि द्वाराणि शेषाणि शेषानि करणानीति
वाङ्मयशेषः । इति यान्यत् ।

अत्रेते प्रदीपकल्पाः परस्परविलक्षणा गुणविशेषाः ।
कृत्स्नं पुरुषस्यार्थं प्रकाशय बुद्धौ प्रयच्छन्ति ॥ ३६ ॥

गौडपादभाष्य

यानि करणान्युक्तानि अत्रेते गुणविशेषाः इति विशिष्टाः प्रदीपकल्पाः
प्रदीपवद्विषयप्रकाशकाः परस्परविलक्षणा असदृशा भिन्नविषया
इत्यर्थः । गुणविषया इत्यर्थः । गुणविशेषा गुणोभ्यो जाताः । कृत्स्नं
पुरुषस्यार्थं बुद्धीन्द्रियानि कर्मेन्द्रियाण्यलंकारो मनश्चैतानि
स्वं स्वमर्थं पुरुषस्य प्रकाशय बुद्धौ प्रयच्छन्ति बुद्धिस्थं
कुर्वन्तीत्यर्थः । यतो बुद्धिस्थं सर्वं विषयं सुष्मादिकं पुरुष
उपलभ्यते । इदं यान्यत् ।

सर्वं प्रत्युपभोगं यस्मात्पुरुषस्य साधयति बुद्धिः ।

सैव च विशिनष्टि ततः प्रधानपुरुषान्तरं सूक्ष्मम् ॥ ३७ ॥

गौडपादभाष्य

सर्वेन्द्रियगतं त्रिष्वपि कालेषु सर्वं प्रत्युपभोगमुपभोगं
प्रति देवमनुष्यतिर्यग् बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियद्वारेण सान्तःकराणाम्
बुद्धिः साधयति सम्पादयति यस्मात् तस्मात् सैव च विशिनष्टि
प्रधानपुरुषयोर्विषयविभागं करोति प्रधानपुरुषान्तरं
नानात्वमित्यर्थः । सूक्ष्ममित्यनघिङ्गिततपश्चरणैरप्राप्यमियं
प्रकृतिः सत्त्वरजस्तमसां साम्यावस्थां धयं बुद्धिरयमलङ्कारं अेतानि
पञ्चतन्मात्राण्येकादशेन्द्रियाणि पञ्चमलाभूतान्ययमन्यः पुरुष अेत्यो
व्यतिरिक्तं धत्तेव बोधयति बुद्धिर्यस्यावायादपवर्गो भवति । पूर्वमुक्तं
विशेषाविशेषविषयाणि तत् के विषयास्तस्य दर्शयति ।

तन्मात्राण्यविशेषास्तेभ्यो भूतानि पञ्च पञ्चभ्यः ।
अेते स्मृता विशेषाः शान्ता धोराश्च मूढाश्च ॥ ३८ ॥

गौडपादभाष्य

यानि पञ्च तन्मात्राण्यलङ्काराद्युत्पद्यन्ते ते शब्दतन्मात्रं स्पर्शतन्मात्रं
रूपतन्मात्रं रसतन्मात्रं गन्धतन्मात्रमेतान्यविशेषा उच्यन्ते देवानामेते
सुभलक्षणा विषया दुःखमोहलक्षितास्तेभ्यः पञ्चभ्यस्तन्मात्रेभ्यः
पञ्चमलाभूतानि पृथिव्यमेजोवाय्वाकाशसंज्ञितानि
यान्युत्पद्यन्ते । अेते स्मृता विशेषाः । गन्धतन्मात्रात्
पृथिवी रसतन्मात्रादापो रूपतन्मात्रात्तेजः स्पर्शतन्मात्राद्रायुः
शब्दतन्मात्रादाकाशमित्येवमुत्पन्नान्येतानि मलाभूतान्येते विशेषा मानुषाणाम्
विषयाः शान्ता सुभलक्षणा धोरा दुःखलक्षणा मूढा मोहजनका यथाकाशं
कस्यचिदनवकाशादन्तर्गुहादेर्निर्गतस्य सुभात्मकं शान्तं भवति
तदेव शीतोष्णवातवर्षाभिभूतस्य दुःखात्मकं धोरं भवति तदेव
पन्थानं गच्छतो वनमार्गात् भ्रष्टस्य दिङ् मोहान्मूढं भवति । अेवं
वायुर्धर्मार्तस्य शान्तो भवति शीतार्तस्य धोरो धूलीशर्कराविमिश्रोऽतिवान्
मूढं धति । अेवं तेजः प्रभृतिषु द्रष्टव्यम् । अथान्ये विशेषाः ।

सूक्ष्मा मातापितृजाः सल प्रभृतैस्त्रिधा विशेषाः स्युः ।
सूक्ष्मास्तेषां नियता मातापितृजा निवर्तन्ते ॥ ३९ ॥

गौडपादभाष्य

સૂક્ષ્માસ્તન્માત્રાણિ યત્સંગૃહીતં તન્માત્રિકં સૂક્ષ્મશરીરં
 મહદાદિલિડ્ગં સદા તિષ્ઠતિ સંસરતિ ચ તે સૂક્ષ્માસ્તથા
 માતાપિતૃજા સ્થૂલશરીરોપચાયકા ઋતુકાલે માતાપિતૃસંયોગે
 શોણિતશુક્રમિશ્રીભાવેનોદરાન્તઃ સૂક્ષ્મશરીરસ્યોપચયં
 કુર્વાત તત્ સૂક્ષ્મશરીરં પુનર્માતૃરશિતપીતનાનાવિધરસેન
 નાભીનિબન્ધેનાધ્યાયતે તથા પ્રારબ્ધં શરીરં
 સૂક્ષ્મૈર્માતાપિતૃજૈશ્ચ સહ મહાભૂતૈસ્ત્રિવિધા વિશેષૈઃ
 પૃષ્ઠોદરજંઘાકટ્યુરઃ શિરઃ પ્રભૃતિ ષાટ્ કૌશિકં પચ્યભૌતિકં
 રુધિરમાંસસ્નાયુશુક્રાસ્થિમજ્જાસંભૃતમાકાશોડવકાશદાનાદ્વાયુર્વૃદ્ધનાત્
 તેજઃ પાકાદાપઃ સંગ્રહાત્પૃથિવી ધારણાત્ સમસ્તાવચવોપેતં
 માતૃરુદરાદ્ધિર્ભવતિ । એવમેતે ત્રિવિધા વિશેષા સ્યુઃ ।
 અત્રાહ કે નિત્યાઃ કે વાડનિત્યાઃ સૂક્ષ્માસ્તેષાં નિયતાઃ
 સૂક્ષ્માસ્તન્માત્રસંજ્ઞાકાસ્તેષાં મધ્યે નિયતા નિત્યાસ્તૈરારબ્ધં
 શરીરં કર્મવશાત્ પશુમૃગપક્ષિસરીસૃપસ્થાવરજાતિષુ સંસરતિ
 ધર્મવશાદિન્દ્રકાદિલોકેષ્વેવમેતન્નિયતં સૂક્ષ્મશરીરં સરતિ
 યાવત્ જ્ઞાનમુત્પદ્યેતે ઉત્પન્ને જ્ઞાને વિદ્વાંઞ્છરીરં ત્યક્ત્વા મોક્ષં
 ગચ્છતિ તસ્માદેતે વિશેષા સૂક્ષ્મા નિત્યા ઇતિ માતાપિતૃજા નિવર્તન્તે તત્
 સૂક્ષ્મશરીરં પરિત્યજ્યેઢૈવ પ્રાણત્યાગવેલાયાં માતાપિતૃજા નિવર્તન્તે
 મરણકાલે માતાપિતૃજં શરીરમિઢૈવ નિવર્ત્ય ભૂમ્યાદિષુ પ્રલીયતે
 યથા તત્ત્વં સૂક્ષ્મં ચ કથં સંસરતિ તદાહ ।

પૂર્વોત્પન્નમસક્તં નિયતં મહદાદિસૂક્ષ્મપર્યન્તમ્ ।
 સંસરતિ નિરુપભોગં ભાવૈરધિવાસિતં લિડ્ગમ્ ॥ ૪૦ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

યદા લોકાનુપન્નાઃ પ્રધાનાદિસર્ગે તદા સૂક્ષ્મશરીરમુત્પન્નમિતિ ।
 કિંચાન્યદસક્તં ન સંયુક્તં તિર્યગ્યોનિદેવમાનુષસ્થાનેષુ
 સૂક્ષ્મત્વાત્ કુત્રચિદસક્તં પર્વતાદિષ્વપ્રતિહતપ્રસરં સર્તિ
 ગચ્છતિ । નિત્યં યાવન્નજ્ઞાનમુત્પદ્યેતે તાવત્ સંસરતિ તચ્ચ
 મહદાદિસૂક્ષ્મપર્યન્તં મહાનાદૌ ચસ્ય તન્મહદાદિ બુદ્ધિરહંકારો
 મન ઇતિ પચ્ય તન્માત્રાણિ સૂક્ષ્મપર્યન્તં તન્માત્રપર્યન્તં સંસરતિ
 શૂલગ્રહપિપીલિકાવત્ ત્રીનપિ લોકાન્ । નિરુપભોગં ભોગરહિતં તત્

सूक्ष्मशरीरं पितृमातृजेन बाह्येनोपचयेन क्रियाधर्मग्रहणात्
 भोगेषु समर्थं भवतीत्यर्थः । भावैरधिवासितं पुरस्ताद्भावान्
 धर्मादीन् वक्ष्यामस्तैरधिवासितमुपरंजितं लिंगमिति । प्रलयकाले
 मडदादिसूक्ष्मपर्यन्तं करणोपेतं प्रधाने लीयते असंसारणयुक्तं
 सदा सर्गकालमत्र वर्तते प्रकृतिमोडबन्धनबद्धं सत्
 संसारणादिक्रियास्वसमर्थमिति पुनः सर्गकाले संसरति तस्मात्स्विंगं सूक्ष्मम् ।
 किं प्रयोजनेन त्रयोदशविधं करणं संसरतीत्येवं चोदिते सत्याह ।

चित्रं यथाश्रयभृते स्थाण्वादिभ्यो यथा विना छाया ।
 तद्भङ्गिना विशेषैस्तिष्ठति न निराश्रयं लिङ्गम् ॥ ४१ ॥

गौडपादभाष्य

चित्रं यथा कुड्याश्रयभृते न तिष्ठति स्थाण्वादिभ्यः कीलकादिभ्यो
 विना छाया न तिष्ठति तैर्विना न भवत्यादिग्रहणाद्यथा शैत्यं विना
 नापो भवन्ति शैत्यं वाऽदृग्भिर्विना । अग्निरुष्णं विना वायुः स्पर्शं विना
 आकाशमवकाशं विना पृथिवी गन्धं विना तद्भेदेन दृष्टान्तेन
 न्यायन विना विशेषैरविशेषैस्तन्मात्रैर्विना न तिष्ठति । अथ
 विशेषभूतान्युच्यन्ते शरीरं पञ्चभूतमयं वैशेषिणा शरीरेण
 विना क्व लिङ्गस्थानं येति क्व ऐकदेहमुज्जति तदेवान्यमाश्रयति
 निराश्रयमाश्रयरहितं लिङ्गं त्रयोदश विधं करणमित्यर्थः ।
 किमर्थं तदुच्यते ।

पुरुषार्थहेतुकमिदं निमित्तनैमित्तिकप्रसङ्गेन ।
 प्रकृतेर्विभुत्वयोगान्नटवद्व्यवतिष्ठते लिङ्गम् ॥ ४२ ॥

गौडपादभाष्य

पुरुषार्थः कर्तव्यं एति प्रधानं प्रवर्तते स च द्विविधः
 शब्दाद्युपलब्धिलक्षणो गुणपुरुषान्तरो लब्धिलक्षणश्च ।
 शब्दाद्युपलब्धिर्भावादिषु लोकेषु गन्धादिभोगावाप्तिः
 गुणपुरुषान्तरोपलब्धिर्माक्ष एति तस्माद्भुक्तं पुरुषार्थहेतुकमिदं
 सूक्ष्मशरीरं प्रवर्तत एति । निमित्तनैमित्तिकप्रसङ्गेन निमित्तं
 धर्मादि नैमित्तिकमूर्द्ध्वगमनादि पुरस्तादेव वक्ष्यामः प्रसङ्गेन
 प्रसक्त्या प्रकृतेः प्रधानस्य विभुत्वयोगाद्यथा राज्ञा स्वराष्ट्रे
 विभुत्वाद्यद्यद्विच्छति तत्तत् करोतीति तथा प्रकृतेः सर्वत्र

વિભુત્વયોગાન્નિમિત્તનૈમિત્તકં પ્રસંગેન વ્યવતિષ્ઠતે પૃથક્
 પૃથગ્દેહધારણે લિડ્ગસ્ય વ્યવસ્થાં કરોતિ । લિંગં સૂક્ષ્મઃ
 પરમાણુભિસ્તન્માત્રૈરુપચિતં શરીરં ત્રયોદશવિધકરણોપેતં
 માનુષદેવતિર્યગ્યોનિષ્ઠુ વ્યવતિષ્ઠતે કથં નટવત્ યથા નટઃ પટાન્તરેણ
 પ્રવિશ્ય દેવો ભૂત્વા નિર્ગચ્છતિ પુનર્માનુષઃ પુનર્વિદૂષકઃ । એવં લિંગં
 નિમિત્તનૈમિત્તિકપ્રસંગેનોદરાન્તઃ પ્રવિશ્ય હસ્તી સ્ત્રી પુમાન્ ભવતિ ।
 ભાવૈરધિવાસિતં લિંગં સંસરતીત્યુક્તં તત્ કે ભાવા ઇત્યાહ ।

સાંસિદ્ધિકાશ્ચ ભાવાઃ પ્રાકૃતિકા વૈકૃતાશ્ચ ધર્માધાઃ ।

દૃષ્ટાઃ કરણાશ્રયિણઃ કાર્યાશ્રયિણશ્ચ કલલાધાઃ ॥ ૪૩ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

ભાવાસ્ત્રિવિધાશ્ચિન્ત્યન્તે સાંસિદ્ધિકાઃ પ્રાકૃતા વૈકૃતાશ્ચ । તત્ર
 સાંસિદ્ધિકા યથા ભવગતઃ કપિલસ્યાદિસર્ગે ઉત્પદ્યમાનસ્ય ચત્વારો
 ભાવાઃ સહોત્પન્નાઃ ધર્મો જ્ઞાનં વૈરાગ્યમૈશ્વર્યમિતિ । પ્રાકૃતાઃ
 કથ્યન્તે બ્રહ્મણશ્ચત્વારઃ પુત્રાઃ સનકસનનનસનાતનસનત્કુમારા
 બભૂવુઃ । તેષામુત્પન્નકાર્યકારણાનાં શરીરિણાં ષોડશવર્ષાણામેતે
 ભાવાશ્ચત્વારઃ સમુત્પન્નાસ્તસ્માદેતે પ્રાકૃતાઃ । તથા વૈકૃતા
 યથા આચાર્યમૂર્તિં નિમિત્તં કૃત્વાડસ્મદાદીનાં જ્ઞાનમુત્પદ્યતે
 જ્ઞાનાદ્વૈરાગ્યં વૈરાગ્યાદ્ધર્મો ધર્મદૈશ્વર્યમિતિ । આચાર્યમૂર્તિરપિ
 વિકૃતિરિતિ તસ્માદ્વૈકૃતા એતે ભાવા ઉચ્યન્તે ચૈરધિવાસિતં લિડ્ગં
 સંસરતિ એતે ચત્વારો ભાવાઃ સાત્વિકાસ્તામસાવિપરીતાઃ સાત્વિકમેતદ્રૂપં
 તામસમસ્માદ્વિપર્યસ્તમિત્યત્ર વ્યાખ્યાતા એવમષ્ટૌ ધર્મો જ્ઞાનં
 વૈરાગ્યમૈશ્વર્યમધર્મોડજ્ઞાનમવૈરાગ્યમનૈશ્વર્યમિત્યષ્ટૌ ભાવાઃ ।
 એતદુક્તમધ્યવસાયો બુદ્ધિઃ ધર્મો જ્ઞાનમિતિ કાર્યં દેહસ્તદાશ્રયાઃ
 કલલાધા યે માતૃજા ઇત્યુક્તાઃ શુકશોણિતસંયોગે વિવૃદ્ધિહેતુકાઃ કલલાધા
 બુદ્ધુદ્ધમાંસપેશીપ્રભૃતયઃ । તથા કૌમારયૌવનસ્થવિરત્વાદયો
 ભાવા અન્નપાનરસનિમિત્તા નિષ્પદ્યન્ત અતઃ કાર્યાશ્રયિણ ઉચ્યન્ત
 અન્નાદિવિષયભોગનિમિત્તા જાયન્તે । નિમિત્તનૈમિત્તિકપ્રસાડ્ગેનેતિ
 યદુક્તમત્રોચ્યતે ।

ધર્મેણ ગમનમૂર્ધ્વં ગમનમધસ્તાદ્ભવત્યધર્મેણ ।

જ્ઞાનેન ચાપવર્ગો વિપર્યયાદિચ્યતે બન્ધઃ ॥ ૪૪ ॥

गौडपादभाष्य

धर्मोऽगमनमूर्द्ध्वं धर्मं निमित्तं कृत्योर्द्ध्वमुपनयति
 उर्द्ध्वमित्यष्टौ स्थानानि गृह्यन्ते । तद्यथा । ब्राह्मं प्राजापत्यं
 सौम्यमैन्द्रं गान्धर्वं राक्षसं पैशाचमिति तत् सूक्ष्मं शरीरं
 गच्छति पशुमृगपक्षिसरीसृपस्थावरान्तेष्वधर्मो निमित्तम् । किञ्च
 ज्ञानेन यापवर्गश्च पञ्चविंशतितत्त्वज्ञानं तेन निमित्तेनापवर्गो
 मोक्षः ततः सूक्ष्मं शरीरं निवर्तते परमात्मा उच्यते । विपर्ययाद्विष्यते
 बन्धः अज्ञानं निमित्तं स यैष नैमित्तिकः प्राकृतो वैकारिको
 दक्षिणिकश्च बन्ध इति वक्ष्यति पुरस्तात् यद्विदमुक्तम् । 'प्राकृतेन
 च बन्धेन तथा वैकारिकेण च । दक्षिणाभिस्तृतीयेन बद्धो नान्येन
 भुञ्जते' ॥ तथाऽन्यदपि निमित्तम् ।

वैराग्यात्प्रकृतिलयः संसारो भवति राजसाद्रागात् ।
 अश्रयार्थादविधातो विपर्ययात्तद्विपर्यासः ॥ ४५ ॥

गौडपादभाष्य

यथा कस्यचिद्वैराग्यमस्ति न तत्त्वज्ञानं तस्मादज्ञानपूर्वाद्वैराग्यात्
 प्रकृतिलयो मृतोऽष्टासु प्रकृतिषु प्रधानबुद्ध्यलङ्कारतन्मात्रेषु
 लीयते न मोक्षः ततो भूयोऽपि संसरति । तथा योऽयं राजसो
 रागः यजामि दक्षिणां ददामि येनामुष्मिंल्लोकेऽत्र यद्विद्व्यं मानुषं
 सुभमनुभवामयेतस्माद्राजसाद्रागात् संसारो भवति । तथा अश्रयार्थादविधातो
 अतद्वैश्वर्यमष्टगुणमणिमादियुक्तं तस्माद्वैश्वर्यनिमित्तादविधातो
 नैमित्तिको भवति ब्राह्मणादिषु स्थानेष्वैश्वर्यं न विडम्बते ।
 किञ्चान्यद्विपर्ययाद्विपर्यासः तस्याविधातस्तस्य विपर्यासो विधातो
 भवत्यनैश्वर्यात् सर्वत्र विडम्बते । किञ्चान्यद्विपर्याद्विपर्यासः
 स्याविधातस्य विपर्यासो विधातो भवत्यनैश्वर्यात् सर्वत्र विडम्बते । अेष
 निमित्तैः सऽ नैमित्तिकः षोडशविधो व्याप्यातः । स किमात्मक इत्याह ।
 अेष प्रत्ययसर्गो विपर्ययाशक्तितुष्टिसिद्ध्याप्यः ।
 गुणवैषम्यविमर्दात् तस्य भेदास्तु पञ्चाशत् ॥ ४६ ॥

गौडपादभाष्य

यथा अेष षोडशविधो निमित्तनैमित्तभेदो व्याप्यात अेष प्रत्ययसर्ग
 उच्यते । प्रत्ययो बुद्धिरित्युक्ताऽध्यवसायो बुद्धिर्धर्मो ज्ञानमित्यादि स

ય પ્રત્યયસર્ગશ્ચતુર્ધા ભિદ્યતે વિપર્યયાશક્તિતુષ્ટિસિદ્ધાપ્યભેદાત્ ।
 તત્ર સંશયોડજ્ઞાનમ્ । યથા કસ્યચિત્ સ્થાણુદર્શને સ્થાણુરયં પુરુષો
 વેતિ સંશયઃ । અશક્તિર્યથા । તમેવ સ્થાણું સમ્યદ્રષ્ટ્વા સંશયં
 છેતું ન શક્નોતીત્યશક્તિઃ । એવં તૃતીયસ્તુષ્ટ્યાપ્યો યથા । તમેવ
 સ્થાણું જ્ઞાતું સંશયિતું વા નેચ્છતિ કિમનેનાસ્માકમિત્યેષા તુષ્ટિઃ ।
 ચતુર્થઃ સિદ્ધાપ્યો યથા । આનન્દિતેન્દ્રિયઃ સ્થાણુમારૂઢાં વલ્લિં પશ્યતિ
 શકુનિં વા તસ્ય સિદ્ધિર્ભવતિ સ્થાણુરયમિતિ । એવમસ્ય ચતુર્વિધસ્ય
 પ્રત્યયસર્ગસ્ય ગુણવૈષમ્યવિમર્દ્ તસ્ય ભેદાસ્તુ પગ્યાશત્ યોડયં
 સત્વરજસ્તમોગુણાનાં વૈષમ્યો વિમર્દઃ તેન તસ્ય પ્રત્યયસર્ગસ્ય
 પગ્યાશદ્ભેદા ભવન્તિ તથા ક્વાપિ સત્ત્વમુલ્કટં રજસ્તમસી ઉદાસીને
 ક્વાપિ રજઃ ક્વાપિ તમ ઇતિ ભેદાઃ કથ્યન્તે ।

પગ્ય વિપર્યયભેદા ભવન્ત્યશક્તેશ્ચ કરણવૈકલ્યાત્ ।

અષ્ટાવિંશતિભેદાસ્તુષ્ટિર્નવધાડષ્ટધા સિદ્ધિઃ ॥ ૪૭ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

પગ્ય વિપર્યયભેદાસ્તે યથા તમો મોહો મહામોહસ્તામિસ્રોડન્ધતામિસ્ર
 ઇત્યેષાં ભેદાનાં નાનાત્વં વક્ષ્યતેડનન્તરમેવેતિ ।
 અશક્તેસ્ત્વષ્ટાવિંશતિભેદા ભવન્તિ કરણવૈકલ્યાત્ તાનપિ વક્ષ્યામસ્તથા
 ચ તુષ્ટિર્નવધા ઉર્દ્ધ્વસ્તોતસિ રાજસાનિ જ્ઞાનાનિ । તથાષ્ટવિધા સિદ્ધિઃ
 સાત્ત્વિકાનિ જ્ઞાનાનિ તત્રૈવોર્દ્ધ્વસ્તોતસિ । એતત્ કમેણૈવ વક્ષ્યન્તે તત્ર
 વિપર્યયભેદા ઉચ્યન્તે ।

ભેદસ્તમસોડષ્ટવિધો મોહસ્ય ચ દશવિધો મહામોહઃ ।

તામિસ્રોડષ્ટાદશધા તથા ભવત્યન્ધતામિસ્રઃ ॥ ૪૮ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

તમસસ્તાવદષ્ટધા ભેદઃ પ્રલયોડજ્ઞાનાદ્વિભજ્યતે સોડષ્ટાસુ પ્રકૃતિષુ
 લીયતે પ્રધાનબુદ્ધ્યલ્કારપગ્યતન્માત્રાણુસુ તત્ર લીનમાત્માનં
 મન્યતે મુક્તોડહમિતિ તમો ભેદ એષોડષ્ટવિધસ્ય મોહસ્ય ભેદોડષ્ટવિધ
 એવેત્યર્થઃ । યત્રાષ્ટગુણમણિમાઘૈશ્ચર્યં તત્ર સંગાદિન્દ્રાદયો દેવા ન
 મોક્ષં પ્રાપ્નુવન્તિ પુનશ્ચ તત્ ક્ષયે સંસરન્ત્યેષોડષ્ટવિધો મોહ ઇતિ ।
 દશવિધો મહામોહઃ શબ્દસ્પર્શરૂપરસગન્ધા દેવાનામેતે પગ્યવિષયાઃ
 સુખલક્ષણાઃ માનુષાણામપ્યેતે એવ શબ્દાદયઃ પગ્ય વિષયા એવમેતેષુ

दशसु मलामोड एति । तामिस्रोऽष्टदशधाऽष्टाविधमैश्वर्यं
 दृष्टानुश्रविका विषया दश ऐतेषामष्टादशानां
 सम्पदमनुनन्दन्ति विपदं नानुमोदन्त्येषोऽष्टादशविधो
 विकल्पस्तामिस्रो । तथा तामिस्रमष्टगुणमैश्वर्यं दृष्टानुश्रविका
 दशविषयास्तथान्यतामिस्रोऽप्यष्टादशभेद एव किंतु विषयसम्पत्तौ
 सम्भोगकाले य एव श्रियतेऽष्टगुणैश्वर्याद्वा भ्रश्यते ततस्तस्य
 मउद्दुःखमुत्पद्यते सोऽन्यतामिस्र एति । एवं विपर्ययभेदास्तमः
 प्रभृतयः पञ्च प्रत्येकं भिद्यमाना द्विषष्टिभेदाः संवृत्ता एति ।
 अशक्तिभेदाः कथ्यन्ते ।

अेकादशेन्द्रियवधाः सल बुद्धिवधैरशक्तिरुदृष्टा ।
 समदशवधा बुद्धेर्विपर्ययात्तुष्टिसिद्धीनाम् ॥ ४८ ॥

गौडपादभाष्य

भवन्त्यशक्तेश्च करणवैकल्यादष्टाविंशतिभेदा एत्युदृष्टं
 तत्रैकादशेन्द्रियवधाः बाधिर्यमन्यताप्रसुप्तिरुपह्विकाघ्राणपाको मुकता
 कुणित्वं पांश्वयं क्लैब्यमुन्माद एति । सल बुद्धिवधैरशक्तिरुदृष्टा ये
 बुद्धिवधास्तैः सलशक्तेरष्टाविंशतिभेदा भवन्ति समदशवधा
 बुद्धेः समदशवधास्ते तुष्टिभेदसिद्धिभेदवैपरीत्येन
 तुष्टिभेदा नव सिद्धिभेदा अष्टौ ये ते विपरीतैः सल अेकादश विधा
 अेवमष्टाविंशतिविकल्पा अशक्तिरिति विपर्ययात् सिद्धितुष्टीनामेव भेदकमो
 द्रष्टव्यः । तत्र तुष्टिर्नवधा कथ्यते ।

आध्यात्मिकाश्चतस्रः प्रकृत्युपादानकालभाग्याभ्याः ।
 बाड्या विषयोपरमात्पञ्च नव च तुष्टयोऽभिहितः ॥ ५० ॥

गौडपादभाष्य

आध्यात्मिकाश्चतस्रः तुष्टयोऽध्यात्मनि भवा आध्यात्मिका ताश्च
 प्रकृत्युपादानकालभाग्याभ्याः । तत्र प्रकृत्याभ्या यथा कश्चित्
 प्रकृति वेत्ति तस्याः सगुणानिर्गुणत्वं च तेन तत्त्वं तत् कार्यं
 विज्ञायैव केवलं तुष्टस्तस्य नास्ति मोक्ष अेषा प्रकृत्याभ्या ।
 उपादानाभ्या यथा कश्चिदविज्ञायैव तत्त्वान्युपादानत्रयं करोति
 त्रिदण्डकमण्डलुविविदिताभ्यो मोक्ष एति तस्यापि नास्त्येषा उपादानाभ्या ।
 तथा कालाभ्या कालेन मोक्षो भविष्यतीति किं तत्त्वाभ्यासेनेत्येषा

કાલાખ્યા તુષ્ટિસ્તસ્ય નાસ્તિ મોક્ષ ઇતિ । તથા ભાગ્યાખ્યા
ભાગ્યેનૈવ મોક્ષો ભવિષ્યતીતિ ભાગ્યાખ્યા । ચતુર્ધ્વા તુષ્ટિરિતિ ।
બાહ્યાવિષયોપરમાચ્ય પચ્ય । બાહ્યાસ્તુષ્ટયઃ પચ્ય વિષયોપરમાત્
શબ્દસ્પર્શરૂપરસગન્ધેભ્ય ઉપરતોડર્જનરક્ષણાક્ષયસંગહિંસાદર્શનાત્ ।
વૃદ્ધિનિમિત્તં પાશુપાલ્યવાણિજયપ્રતિગ્રહસેવાઃ કાર્યા એતદર્જનં
દુઃખમર્જિતાનાં રક્ષણે દુઃખમુપભોગાત્ ક્ષીયત ઇતિ ક્ષયદુઃખમ્ । તથા
વિષયોપભોગસંગે કૃતે નાસ્તીન્દ્રિયાણામુપશમ ઇતિ સંગદોષઃ । તથા ન
અનુપહત્ય ભૂતાન્યુપભોગ ઇત્યેષ હિંસાદોષઃ । એવમર્જનદિદોષદર્શનાત્
પચ્યવિષયોપરમાત્ પચ્ય તુષ્ટયઃ । એવમાધ્યાત્મિકબાહ્યભેદાત્રવ
તુષ્ટયસ્તાસાં નામાનિ શાસ્ત્રાન્તરે પ્રોક્તાનિ । અમ્ભઃ સલિલમોઘો વૃષ્ટિઃ
સુતમો પારં સુનેત્રં નારીકમનુત્તમાંભસિકમિતિ । આસાં તુષ્ટીનાં
વિપરીતાશક્તિભેદાદ્બુદ્ધિબધા ભવન્તિ । તદ્દથા અનમ્ભસોડસલિલમનોઘ
ઇત્યાદિવૈપરીત્યાદ્બુદ્ધિવધા ઇતિ । સિદ્ધિરુચ્યતે ।

ઉહઃ શબ્દોડધ્યયનં દુઃખવિઘાતાસ્રયં સુહૃત્પ્રાપ્તિઃ ।
દાનં ચ સિદ્ધયોડઠૌ સિદ્ધેઃ પૂર્વોડકુશાસ્ત્રવિધઃ ॥ ૫૧ ॥

ઉહો યથા કશ્ચિત્રત્યમૂહતે કિમિહ સત્યં કિં પરં કિં નૈશ્રેયસં
કિં કુતાર્થઃ સ્યામિતિ ચિન્તયતો જ્ઞાનમુત્પદ્યતે પ્રધાનાદન્ય
એવ પુરુષ ઇત્યન્યા બુદ્ધિરન્યોડહંકારોડન્યાનિ તન્માત્રાણીન્દ્રિયાણિ
પચ્યમહાભૂતાનીત્યેવં તત્ત્વજ્ઞાનમુત્પદ્યતે યેન મોક્ષો
ભવતિ એષા ઉહાખ્યા પ્રથમા સિદ્ધિઃ । તથા શબ્દજ્ઞાનાત્
પ્રધાનપુરુષબુદ્ધ્યહંકારતન્માત્રેન્દ્રિયપચ્યમહાભૂતવિષયં
જ્ઞાનં ભવતિ તતો મોક્ષ ઇત્યેષા શબ્દાખ્યા સિદ્ધિઃ ।
અધ્યયનાદ્વેદાદિશાસ્ત્રાધ્યયનાત્ પચ્યવિંશતિતત્ત્વજ્ઞાનં
પ્રાપ્ય મોક્ષં યાતિ ઇત્યેષા તૃતીયા સિદ્ધિઃ ।
દુઃખવિઘાતત્રયમાધ્યાત્મિકાધિભૌતિકાધિદૈવિકદુઃખત્રયવિઘાતાય
ગુરું સમુપગમ્ય તત ઉપદેશાન્મોક્ષં યાત્યેષા ચતુર્થી સિદ્ધિઃ ।
એષૈવ દુઃખત્રયભેદાત્ ત્રિધા કલ્પનીયા ઇતિ ષટ્ સિદ્ધયઃ ।
તથા સુહૃત્પ્રાપ્તિર્યથા કશ્ચિત્ સુહૃત્ જ્ઞાનમધિગમ્ય મોક્ષં
ગચ્છતિ એષા સમમી સિદ્ધિઃ । દાનં યથા કશ્ચિદ્ભગવતાં
પ્રત્યાશ્રયૌષધિત્રિદણ્ડકુણ્ડિકાદીનાં ગ્રાસાચ્છાદનાદીનાં ચ
દાનેનોપકૃત્ય તેભ્યો જ્ઞાનમવાપ્ય મોક્ષં યાત્યેષાષ્ટમી સિદ્ધિઃ ।

आसामष्टानां सिद्धीनां शास्त्रान्तरे संज्ञाः कृतास्तारं सुतारं
 तारतारं प्रमोदं प्रमुदितं प्रमोदमानं रम्यकं सदाप्रमुदितमिति ।
 आसां विपर्ययात् बुद्धेर्बन्धा ये विपरीतास्त अशक्तौ निक्षिमा
 यथाऽतारमसुतारमतारमित्यादिद्रष्टव्यमशक्तिभेदा
 अष्टाविंशतिरुक्तास्ते सऽ बुद्धिबन्धैरेकादशेन्द्रियबन्धा एति । तत्र
 तुष्टिविपर्यया नव सिद्धीनां विपर्यया अष्टौ अवेमेते समदश बुद्धिबन्धा
 अतैः सडेन्द्रियबन्धा अष्टाविंशतिरशक्तिभेदाः पश्चात् कथिता एति
 विपर्ययाशक्तिस्तुष्टिसिद्धीनामेवोद्देशो निर्देशश्च कृत एति । किं यान्यत्
 सिद्धेः पूर्वोऽङ्कुशस्त्रिविधः सिद्धेः पूर्वा या विपर्ययाशक्तिस्तुष्टयस्ता
 अवे सिद्धेरङ्कुशस्तद्भेदादेवं त्रिविधो यथा उस्ती गृहीताङ्कुशेन
 वशो भवत्येव विपर्ययाशक्तिस्तुष्टिभिर्गृहीतो लोकोऽज्ञानमाप्नोति
 तस्मादेताः परित्यज्य सिद्धिः सेव्या ससिद्धेस्तत्त्वज्ञानमुत्पद्यते
 तन्मोक्ष एति । अथ यद्दुक्तं भावैरधिवासितं लिंगं तत्र भावा
 धर्माद्योऽष्टावुक्ता बुद्धिपरिणामा विपर्ययाशक्तिस्तुष्टिसिद्धिपरिणताः स
 भावाभ्यः प्रत्ययसर्गः लिंगं य तन्मात्रसर्गश्चतुर्दशभूतपर्यन्त
 उक्तस्तत्रैकेनैव सर्गेण पुरुषार्थसिद्धौ किमुभयविधसर्गोत्पद्यत आऽ ।

न विना भावैर्विङ्गं न विना लिङ्गेन भावनिर्वृत्तिः ।
 लिङ्गाभ्यो भावाभ्यस्तस्माद्विधः प्रवर्तते सर्गः ॥ ५२ ॥

गौडपादभाष्य

भावैः प्रत्ययसर्गोर्विना लिंगं न तन्मात्रसर्गो न
 पूर्वपूर्वसंस्कारादृष्टकारितत्वाद्दुत्तरोत्तरदेहलम्भस्य
 लिंगेन तन्मात्रसर्गेण य विना भावनिर्वृत्तिर्न
 स्थूलसूक्ष्मदेहसाध्यत्वाद्धर्मद्विरनादित्वाच्च सर्गस्य
 बीजाङ्कुरावन्योन्याश्रयौ न दोषाय तत्तज्जहातीयापेक्षितत्वेऽपि तत्तद्द्व्यङ्गीनां
 परस्परानपेक्षित्वात्तस्माद्भावभाष्यो लिंगाभ्यश्च द्विविधः प्रवर्तते
 सर्ग एति किं यान्यत् ।

अष्टविकल्पो दैवस्तैर्यग्योनश्च पञ्चधा भवति ।
 मानुष्यश्चैकविधः समासतो भौतिकः सर्गः ॥ ५३ ॥

गौडपादभाष्य

तत्र दैवमष्टप्रकारं ब्राह्मं प्राजापत्यं सौम्यमैन्द्रं गान्धर्वं याक्षं

રાક્ષસં પૈશાયમિતિ । પશુમૃગપક્ષિસરીસૃપસ્થાવરાણિ ભૂતાન્યેવ
પચ્ચવિધસ્તૈરશ્ચ । માનુષયોનિરેકૈવ ઇતિ ચતુર્દશભૂતાનિ ત્રિષ્વપિ
લોકેષુ ગુણત્રયમસ્તિ તત્ર કસ્મિન્ કિમધિકમુચ્યતે ।

ઉર્ધ્વં સત્ત્વવિશાલસ્તમોવિશાલશ્ચ મૂલતઃ સર્ગઃ ।
મધ્યે રજોવિશાલો બ્રહ્માદિસ્તમ્બપર્યન્તઃ ॥ ૫૪ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

ઉર્ધ્વમિત્યષ્ટસુ દેવસ્થાનેષુ સત્ત્વવિશાલં સત્ત્વવિસ્તારઃ સત્ત્વોલ્કટ
ઉર્ધ્વસત્ત્વ ઇતિ । તત્રાપિ રજસ્તમસી સ્તઃ । તમોવિશાલો મૂલતઃ પશ્ચાદિષુ
સ્થાવરાન્તેષુ સર્વઃસર્ગસ્તમસાધિક્યેન વ્યામસ્તત્રાપિ સત્ત્વરજસી સ્તઃ ।
મધ્યે માનુષ્યે રજ ઉલ્કટં તત્રાપિ સત્ત્વતમસી વિદ્યૈતે તસ્માદુખપ્રાપ્યા
મનુષ્યાઃ । એવં બ્રહ્માદિસ્તમ્બપર્યન્તઃ બ્રહ્માદિસ્થાવરાન્તઃ ઇત્યર્થઃ ।
એવમભૌતિકઃ સર્ગો લિંગસર્ગો ભાવસર્ગો ભૂતસર્ગો દૈવમાનુષતૈર્યગ્યોનય
ઇત્યેષઃ પ્રધાનકૃતઃ ષોડશઃ સર્ગઃ ।

તત્ર જરામરણકૃતં દુઃખં પ્રાપ્નોતિ ચેતનઃ પુરુષઃ ।
લિંગસ્થાવિનિવૃત્તેસ્તસ્માદુઃખં સમાસેન ॥ ૫૫ ॥

ગૌડપાદભાષ્ય

તત્રેતિ તેષુ દેવમાનુષતિર્યગ્યોનિષુ જરાકૃતં મરણકૃતં ચૈવ દુઃખં
ચેતનઃ ચૈતન્યવાન્ પુરુષઃ પ્રાપ્નોતિ ન પ્રધાનં ન બુદ્ધિર્નાહંકારો ન
તન્માત્રાણીન્દ્રિયાણિ મહાભૂતાનિ ચ । કિયન્તં કાલં પુરુષો દુઃખં પ્રાપ્નોતીતિ
તદ્ધિવિનક્તિ । લિંગસ્થાવિનિવૃત્તેર્યત્તન્મહદાદિ લિંગશરીરેણાવિશ્ય
તત્ર વ્યક્તીભવતિ તદ્યાવન્નિવર્ત્તતે સંસારશરીરમિતિ સંક્ષેપેણ ત્રિષુ
સ્થાનેષુ પુરુષો જરામરણકૃતં દુઃખં પ્રાપ્નોતિ લિંગસ્થાવિનિવૃત્તેઃ
લિંગસ્ય વિનિવૃત્તિં યાવત્ । લિંગનિવૃત્તૌ મોક્ષો મોક્ષપ્રાપ્તૌ નાસ્તિ
દુઃખમિતિ । તત્પુનઃ કેન નિવર્ત્તતે યદા પચ્ચવિંશતિતત્ત્વજ્ઞાનં સ્યાત્
સત્ત્વપુરુષાન્યથાખ્યાતિલક્ષણમિદં પ્રધાનમિયં બુદ્ધિરયમહંકાર ઇમાનિ
પચ્ચતન્માત્રાણ્યેકાદશેન્દ્રિયાણિ પચ્ચ મહાભૂતાનિ ચેભ્યોડન્યઃ પુરુષો
વિસદૃશ ઇત્યેવં જ્ઞાનાલ્લિંગનિવૃત્તિસ્તતો મોક્ષ ઇતિ । પ્રવૃત્તેઃ કિં
નિમિત્તમારભ્ય ઇત્યુચ્યતે ।

ઇત્યેષ પ્રકૃતિકૃતો મહદાદિવિષયભૂતપર્યન્તઃ ।
પ્રતિપુરુષવિમોક્ષાર્થં સ્વાર્થં ઇવ પરાર્થ આરમ્ભઃ ॥ ૫૬ ॥

गौडपादभाष्य

इत्येष परिशमाप्तौ निर्देशे य प्रकृतिविकृतौ प्रकृतिकरणे
 प्रकृतिङ्कियायां य आरम्भो मडदादिविशेषभूतपर्यन्तः
 प्रकृतेर्मडान् मडतोऽङ्कारस्तस्मात्तन्मात्राण्येकादशेन्द्रियाणि
 तन्मात्रेभ्यः पञ्चमडाभूतानीत्येषः प्रतिपुरुषविमोक्षार्थं
 पुरुषं प्रति देवमनुष्यतिर्यग्भावं गतानां विमोक्षार्थमारम्भः
 कथं स्वार्थं एव परार्थमारम्भः यथा कश्चित् स्वार्थं त्यक्त्वा
 मित्रकार्याणि करोति अतः प्रधानम् । पुरुषोऽत्र प्रधानस्य न किञ्चित्
 प्रत्युपकारं करोति । स्वार्थं एव न य स्वाथः परार्थं अथैवार्थः
 शब्दादिविषयोपलब्धिर्गुणपुरुषान्तरोपलब्धिश्च त्रिषु लोकेषु
 शब्दादिविषयैः पुरुषा योजयितव्या अन्ते य मोक्षेणेति प्रधानस्य
 प्रवृत्तिस्तथा योक्तम् । कुम्भवत् प्रधानं पुरुषार्थं कृत्वा
 निवर्तत एति । अत्रोच्यतेऽयेतनं प्रधानं येतनः पुरुष एति मया
 त्रिषु लोकेषु शब्दादिभिर्विषयैः पुरुषो योजयोऽन्ते मोक्षः कर्तव्य एति
 कथं येतनवत् प्रवृत्तिः । सत्यं किंत्वयेतनानामपि प्रवृत्तिर्दृष्टा
 निवृत्तिश्च यस्मादित्याह ।

वत्सविवृद्धिनिमित्तं क्षीरस्य यथा प्रवृत्तिरज्ञस्य ।
 पुरुषविमोक्षनिमित्तं तथा प्रवृत्तिः प्रधानस्य ॥ ५७ ॥

गौडपादभाष्य

यथा तृणादिकं गवा लक्षितं क्षीरभावेन परिशम्य वत्सविवृद्धिं
 करोति पुष्टे य वत्से निवर्तत अतः पुरुषविमोक्षनिमित्तं प्रधानम् ।
 अज्ञस्य प्रवृत्तिरिति । किञ्च ।

अौत्सुक्यनिवृत्त्यर्थं यथा क्रियासु प्रवर्तते लोकः ।
 पुरुषस्य विमोक्षार्थं प्रवर्तते तद्दिव्यक्तम् ॥ ५८ ॥

गौडपादभाष्य

यथा लोक इत्यौत्सुक्ये सति तस्य निवृत्त्यर्थं क्रियासु प्रवर्तते
 गमनागमनक्रियासु कृतकार्यो निवर्तते तथा पुरुषस्य विमोक्षार्थं
 शब्दादिविषयोपलब्धिर्गोपलब्धिलक्षणं गुणपुरुषान्तरोपलब्धिलक्षणं
 य द्विविधमपि पुरुषार्थं कृत्वा प्रधानं निवर्तते । किं चान्यत् ।

रङ्गस्य दर्शयित्वा निवर्तते नर्तकी यथा नृत्यात् ।
पुरुषस्य तथात्मानं प्रकाश्य निवर्तते प्रकृतिः ॥ ५८ ॥

गौडपादभाष्य

यथा नर्तकी शङ्खगारादिरसौरितिहासादिभावैश्च
निबद्धगीतवादित्रवृत्तानि रङ्गस्य दर्शयित्वा कृतकार्या
नृत्यान्निवर्तते तथा प्रकृतिरपि पुरुषस्यात्मानं प्रकाश्य
बुद्ध्युत्थंकारतन्मात्रेन्द्रियमहाभूतभेदेन निवर्तते । कथं को वा
स्यान्निवर्तको हेतुस्तदाह ।

नानाविधैरुपायैरुपकारिण्यनुपकारिणः पुंसः ।
गुणवत्यगुणस्य सतस्तस्यार्थमपार्थकं यरति ॥ ६० ॥

गौडपादभाष्य

नानाविधैरुपायैः प्रकृतिः पुरुषस्योपकारिण्यनुपकारिणः पुंसः कथं
देवमानुषतिर्यगभावेन सुभद्रुःभमोहात्मकभावेन शब्दादिविषयभावेन
अप्येवं नानाविधैरुपायैरात्मानं प्रकाश्याहमन्या त्वमन्ये इति निवर्ततेऽतो
नित्यस्य तस्यार्थमपार्थकं कुरुते यरति य यथा कश्चित् परोपकारी
सर्वस्योपकुरुते नात्मनः प्रत्युपकारमीडत अप्येवं प्रकृतिः पुरुषार्थं
कुरुते करोत्यपार्थकम् । पश्चादुक्तमात्मानं प्रकाश्य निवर्तते निवृत्त
य किं करोतीत्याह ।

प्रकृतेः सुकुमारतरं न किञ्चिदस्तीति मे मतिर्भवति ।
या दृष्टास्मीति पुनर्न दर्शनमुपैति पुरुषस्य ॥ ६१ ॥

गौडपादभाष्य

लोकं प्रकृतेः सुकुमारतरं न किञ्चिदस्तीत्येवं मे मतिर्भवति येन
परार्थं अप्येवं मतिरुत्पन्ना कस्मादहमनेन पुरुषेण दृष्टास्मीत्यस्य
पुंसो पुनर्दर्शनं नोपैति पुरुषस्यादर्शनमुपयातीत्यर्थः । तत्र
सुकुमारतरं वर्णयति । ईश्वरं कारणं भ्रुवते । "अजो जन्तुरनीशोऽयमात्मा
नः सुभद्रुःभयोरीश्वरप्रेरितो गच्छेत् स्वर्गं नरकमेव वा ॥" अपरे
स्वभावकारिणो भ्रुवते । केन शुक्लीकृता हंसा मयूराः केन चित्रिताः ।
स्वभावेनैवेति । अत्र सांख्याचार्या आहुः निर्गुणत्वादीश्वरस्य कथं

सगुणतः प्रजा जायेरन् कथं वा पुरुषान्निर्गुणाद्येव तस्मात् प्रकृतेर्युज्यते
यथा शुक्लेभ्यस्तन्तुभ्यः शुक्ल एव पटो भवति कृष्णेभ्यः कृष्ण
एवेति । अत्र त्रिगुणात् प्रधानात् त्रयो लोकास्त्रिगुणाः समुत्पन्ना इति गम्यते ।
निर्गुण एवमस्ति सगुणानां लोकानां तस्माद्दुत्पत्तिरयुक्तोति । अनेन पुरुषो
व्याख्यातः । तथा केषाञ्चित् कालः कारणमित्युक्तं च । कालः पञ्चास्ति
भूतानि कालः संहरते जगत् । कालः सुप्तेषु जागर्ति कालो हि दुरतिक्रमः
॥ व्यक्तमव्यक्तपुरुषास्त्रयः पदार्थास्तेन कालोऽन्तर्भूतोऽस्ति स व्यक्तः
सर्वकर्तृत्वात् कालस्यापि प्रधानमेव कारणं स्वभावोऽप्यत्रैव लीनः
तस्मात् कालो न कारणम् । नापि स्वभाव इति । तस्मात् प्रकृतिरेव कारणं न
प्रकृतेः कारणान्तरमस्तीति । न पुनर्दर्शनमुपयाति पुरुषस्य । अतः
प्रकृतेः सुकुमारतरं सुभोग्यतरं न किञ्चिदीश्वरादिकारणमस्तीति मे
मतिर्भवति । तथा य श्लोके उच्यते । पुरुषो मुक्तः पुरुषः संसारीति
योदितेत्याह ।

तस्मान्न बध्यते नापि मुच्यते नापि संसरति कश्चित् ।
संसरति बध्यते मुच्यते च नानाश्रया प्रकृतिः ॥ ६२ ॥

गौडपादभाष्य

तस्मात् कारणात् पुरुषो न बध्यते नापि मुच्यते नापि संसरति
यस्मात् कारणात् प्रकृतिरेव नानाश्रया दैवमानुषतिर्योग्योन्त्याश्रया
बुद्ध्यर्द्धकारतन्मात्रेन्द्रियभूतस्वरूपेण बध्यते मुच्यते संसरति येति ।
अथ मुक्त एव स्वभावात् स सर्वगतश्च कथं संसरत्यप्राप्तप्राप्यार्थं
संसारणमिति तेन पुरुषो बध्यते पुरुषो मुच्यते संसरति
व्यपदिश्यते येन संसारित्वं न विद्यते सत्त्वपुरुषान्तज्ञानात् तत्त्वं
पुरुषस्याभिव्यज्यते । तदभिव्यक्तो देवलः शुद्धो मुक्तः स्वरूपप्रतिष्ठः
पुरुष इति । अत्र यद्वि पुरुषस्य अन्यो नस्ति ततो मोक्षोऽपि नास्ति ।
अत्रोच्यते प्रकृतिरेवात्मानं बध्नाति मोचयति च यत्र सूक्ष्मशरीरं
तन्मात्रकं त्रिविधकरणोपेतं तत् त्रिविधेन अन्येन बध्यते । उक्तं
य प्राकृतेन य अन्येन तथा वैकारिकेण च । दक्षिणेन तृतीयेन
बद्धो नान्येन मुच्यते । तत् सूक्ष्मं शरीरं धर्माधर्मं संयुक्तम् ।
प्रकृतिश्च बध्यते प्रकृतिश्च मुच्यते संसरतीति कथं तदुच्यते ।
रूपैः समभिरेवं बध्नात्यात्मानमात्मना प्रकृतिः ।

सैव य पुरुषस्यार्थं प्रति विभोययत्येकमुपेण ॥ ६३ ॥

गौडपादभाष्य

उपैः समभिरेवैतानि सम प्रोच्यन्ते धर्मो
वैराग्यमैश्वर्यमधर्मोऽज्ञानमवैराग्यमनैश्वर्यमेतानि
प्रकृतेः समरूपाणि तैरात्मानं स्वं अध्याति प्रकृतिरात्मानं
स्वमेव सैव प्रकृतिः पुरुषस्यार्थः पुरुषार्थः कर्त्तव्य इति
विभोययत्यात्मानमेकमुपेण ज्ञानेन । कथं तज्ज्ञानमुत्पद्यते ।

अेवं तत्त्वाभ्यासान्नास्मि न मे नाडमित्यपरिशेषम् ।

अविपर्ययाद्विशुद्धं केवलमुत्पद्यते ज्ञानम् ॥ ६४ ॥

गौडपादभाष्य

अेवमुक्तेन कमेन पञ्चविंशतितत्त्वालोचनाभ्यासादियं
प्रकृतिरयं पुरुष अेतानि पञ्चतन्मात्रेन्द्रियमडाभूतानीति पुरुषस्य
ज्ञानमुत्पद्यते नास्ति नाडमेव भवामि न मे मम शरीरं तद्यतोऽडमन्यः
शरीरमन्यत्राडमित्यपरिशेषमडंकाररहितमपरिशेषमविपर्ययाद्विशुद्धं
विपर्ययः संशयोऽविपर्ययादसंशयाद्विशुद्धं केवलं तदेव नान्यदस्तीति
भोक्षकारणमुत्पद्यतेऽभिव्यज्यते ज्ञानं पञ्चविंशतितत्त्वज्ञानं
पुरुषस्येति । ज्ञाने पुरुषः किं करोति ।

तेन निवृत्तप्रसवामर्थवशात्समरूपविनिवृत्ताम् ।

प्रकृतिं पश्यति पुरुषः प्रेक्षकवदवस्थितः स्वस्थः ॥ ६५ ॥

गौडपादभाष्य

तेन विशुद्धेन केवलज्ञानेन पुरुषः प्रकृतिं पश्यति प्रेक्षकवत्
प्रेक्षकेण तुल्यमवस्थितः स्वस्थो यथा रंगप्रेक्षकोऽवस्थितो नर्त्तकीं
पश्यतिः स्वस्थः स्वस्मिंस्तिष्ठति स्वस्थः स्वस्थानस्थितः । कथंभूतां
प्रकृतिं निवृत्तप्रसवां निवृत्तः बुद्ध्यडंकारकार्यान्र्थवशात्
समरूपविनिवृत्तां निवर्त्तितोभयपुरुषप्रयोजनवशाद्द्वैः समन्वी
उपैर्धर्माद्विभिरात्मानं अध्याति तेभ्यः समन्व्यो उपेभ्यो विनिवृत्तिं
प्रकृतिं पश्यति । किं य ।

दृष्टा मयेत्युपेक्षक अेको दृष्टाडमित्युपरमत्यन्या ।

सति संयोगेऽपि तयोः प्रयोजनं नास्ति सर्गस्य ॥ ६६ ॥

गौडपादभाष्य

रंगस्थ इति यथा रंगस्थ इत्येवमुपेक्षक ऐकः केवलः शुद्धः
 पुरुषस्तेनाहं दृष्टेति कृत्वा उपरता निवृता ऐका ऐकैव
 प्रकृतिः त्रैलोक्यस्यापि प्रधानकारणभूता न द्वितीया प्रकृतिरस्ति
 भूर्तिभेदे जातिभेदादेवं प्रकृतिपुरुषयोर्निर्वृत्तावपि व्यापकत्वात्
 संयोगोऽस्ति न तु संयोगात् कुतः सर्गा भवति । सति संयोगेऽपि
 तयोः प्रकृतिपुरुषयोः सर्वगतत्वात् सत्यपि संयोगे प्रयोजनं
 नास्ति सर्गस्य सृष्टेश्चरितार्थत्वात् प्रकृतेर्द्विविधं प्रयोजनं
 शब्दविषयोपलब्धिर्गुणपुरुषान्तरोपलब्धिश्च । उभयत्रापि
 चरितार्थत्वात् सर्गस्य नास्ति प्रयोजनं यः पुनः सर्ग इति । यथा
 दानत्राडणानिमित्त उत्तमार्णधमार्णयोर्द्रव्यविशुद्धौ सत्यपि संयोगे
 न कश्चिदर्थसम्बन्धो भवति । एवं प्रकृतिपुरुषयोरपि नास्ति
 प्रयोजनमिति । यद्वि पुरुषस्थोत्पन्ने ज्ञाने मोक्षो भाति ततो मम कस्मान्न
 भवतीति । अत उच्यते ।

सम्यग्ज्ञानाधिगमाद्धर्महीनामकारणप्राप्तौ ।

तिष्ठति संस्कारवशाच्चकृत्तशरीरः ॥ ६७ ॥

गौडपादभाष्य

यद्यपि पञ्चविंशतितत्त्वज्ञानं सम्यक् ज्ञानं भवति
 तथाऽपि संस्कारवशाद्धृतशरीरो योगी तिष्ठति कथं
 यच्चकृत्तव्यकृत्तमेण तुल्यं यथा कुलालश्चकृत्त भ्रमयित्वा घटं
 करोति मृत्पाण्डं यच्चमारोप्य पुनः कृत्वा घटं पर्यामुच्यति यच्च
 भ्रमत्येव संस्कारवशादेवं सम्यग्ज्ञानाधिगमाद्दुत्पन्नसम्यग्ज्ञानस्य
 धर्महीनामकारणप्राप्तौ ऐतानि सप्त उपाणि बन्धनभूतानि सम्यग्ज्ञानेन
 दृग्धानि यथा नाग्निना दृग्धानि बीजानि प्ररोडणसमर्थान्येवमेतानि
 धर्महीनि बन्धनानि न समर्थानि । धर्महीनामकारणप्राप्तौ
 संस्कारवशाद्धृतशरीरास्तिष्ठति ज्ञानाद्धर्तमानधर्माधर्मक्षयः
 कस्मान्न भवति वर्तमानत्वादेव क्षणान्तरे क्षयमप्येति ज्ञानं
 त्वनागतकर्म दडति वर्तमानशरीरेण य यत् करोति तदपीति
 विहितानुष्ठानकरणादिति संस्कारक्षयाच्छरीरपाते मोक्षः । स किंविशिष्टो
 भवतीत्युच्यते ।

प्राप्ते शरीरभेदे चरितार्थत्वात्प्रधानविनिवृत्तौ ।
ऐकान्तिकमात्यन्तिकमुभयं डैवल्यमाप्नोति ॥ ६ॢ ॥

गौडपादभाष्य

धर्माधर्मजनितसंस्कारक्षयात् प्राप्ते शरीरभेदे चरितार्थत्वात्
प्रधानस्य निवृत्तौ ऐकान्तिकमवश्यमात्यन्तिकमनन्तर्हितं डैवल्यं
डेवलभावाभोक्ष उभयमैकान्तिकात्यन्तिकमित्येव विशिष्टडैवल्यमाप्नोति ।

पुरुषार्थज्ञानमिदं गुड्यं परमर्षिणा समाभ्यातम् ।
स्थित्युत्तिप्रलयाश्चिन्त्यन्ते यत्र भूतानाम् ॥ ६ॣ ॥

गौडपादभाष्य

पुरुषार्थो मोक्षस्तदर्थं ज्ञानमिदं गुड्यं रडस्यं परमर्षिणा
श्रीकपिलर्षिणा समाभ्यातं सम्यगुक्तं यत्र ज्ञाने भूतानां वैकारिकाणां
स्थित्युत्तिप्रलया अवस्थानाविर्भावतिरोभावाश्चिन्त्यन्ते विचार्यन्ते येषां
विचारात् सम्यक् पञ्चविंशतितत्त्वविवेचनात्मिका सम्पद्यते संवित्तिरिति
सांख्यं कपिलमुनिना प्रोक्तं संसारविमुक्तिकारणं डि ।
यत्रैताः समतिरार्या भाष्यं यात्र गौडपादकृतम् ॥

अेतत्पवित्र्यमग्र्यं मुनिरासुरयेडनुकम्पया प्रददौ ।
आसुरिरपि पञ्चशिभाय तेन च बडुलीकृतं तन्त्रम् ॥ ७० ॥

शिष्यपरम्परयागतमीश्वरकृषणेन चैतदार्याभिः ।
सङ्क्षिप्तमार्थमतिना सम्यग्विज्ञाय सिद्धान्तम् ॥ ७१ ॥

सप्तत्यां डिल योडर्थास्तेडर्थाः कृत्स्नस्य षष्टितन्त्रस्य ।
आभ्यायिकाविरडिताः परवादविवर्जिताश्चेति ॥ ७२ ॥

E-सोडेड् अन्ड् प्रूकः ्रेअड् ब्य् डवल Pअतेल् दूधवलर७ॢP अत् ग्मैल् ेओम्

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

